SALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVII Nr. 14 108 | Marți 29 decembrie 1987 | 6 PAGINI — 50 BANI

ROMÂNIA 40 DE ANI 1947 1987

ÎN ÎNTÎMPINAREA ANIVERSĂRII REPUBLICII, ÎN SPIRITUL HOTĂRÎRILOR CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

Rod al politicii științifice, consecvente de acumulare

Dezvoltarea economico-socială dinamică, armonioasă a tuturor județelor țării

Reprezintă o realitate incontestabilă a timpului pe care îl trăim că în anii Republicii, și îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, în patria noastră s-a construit mult, intens, cu folos, au avut loc profunde transformări revoluționare în toate domeniile vieții economico-sociale. Firește, la temelia acestor realizări au stat munca, eforturile întregului popor, orientate perseverent, cu clarviziune științifică, de către partid. Sub îndrumarea directă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, strategia limpede, izvorîtă din cunoașterea profundă a realităților românești, pentru dezvoltarea multilaterală a patriei — care și-a propus etapă cu etapă obiective tot mai îndrăznețe, întemeiate pe condițiile noi tehnice și materiale asigurate — **a avut drept coordonată principală opțiunea politică majoră a alocării unei părți însemnate, de circa o treime, din venitul național pentru acumulare.** Și, poate mai important decît acest fapt, esențiale au fost folosirea chibzuită a fondului de acumulare, orientarea judicioasă a acestuia spre dezvoltarea și structurarea modernă, echilibrată a economiei atît pe ramuri, cît și în profil teritorial.

Au existat și păreri, pe care avocați cu simbrie de niurea le-au susținut vehement, că o asemenea politică ar fi eronată, că poporul român — ținut de veacuri în înapoiere economică și socială — nu poate progresa atît de rapid. Dar dacă la începutul anilor de puternic avînt economic și social al României de la mijlocul deceniului 7 se putea vorbi doar de planuri, de programe, de opțiuni, acum avem certitudini. Tocmai ca rezultat al alocării, în ultimele două decenii, a unei părți importante din venitul național pentru fondul de dezvoltare, astăzi volumul mijloacelor fixe însumează circa 3 200 miliarde lei, din care peste 80 la sută s-au realizat în ultimii 20 de ani, iar avuția națională a ajuns la aproape 5 000 de miliarde lei. O semnificativă certitudine este relevată și de calculul sugestiv prezentat de secretarul general al partidului la Conferința Națională : **dacă nu am fi mers pe calea dezvoltării în ritm intens a economiei, astăzi nivelul de trai al poporului ar fi fost cu cel puțin 25—30 la sută mai redus.** Poate că în primii ani s-ar fi putut consuma mai mult, dar, în întreaga perioadă, țara ar fi rămas în urmă, nivelul general de dezvoltare și, implicit, de bunăstare ar fi fost inferior celui din prezent.

Iar beneficiarii direcți ai acestei politici juste au fost chiar cei care au înfăptuit-o, oamenii muncii de pe întreg teritoriul țării. Pentru că, în toată această perioadă, partidul a înscris între obiectivele programatice fundamentale ale politicii sale **dezvoltarea și repartizarea teritorială rațională a forțelor de producție**, obiectiv care s-a încadrat organic în concepția unitară și de largă perspectivă privind făurirea unei economii moderne și de înaltă eficiență. Acționînd stăruitor și statornic în această direcție, partidul a reușit să pună capăt uneia dintre cele mai grele moșteniri lăsate de regimul burghezo-moșieresc : disproporția flagrantă în dezvoltarea diferitelor zone ale țării. **„Tocmai pe această bază, a repartizării juste a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, a amplasării și dezvoltării lor echilibrate, precum și a producției pe locuitor** — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la recentul forum al comuniștilor — **am asigurat condiții pentru manifestarea deplinei egalități în drepturi pentru toți cetățenii patriei noastre, dezvoltarea puternică de noi centre industriale, de noi orașe și localități industrial-agrare".**

Prinși de probleme cotidiene, preocupați de a înfăptui noi progra-

Corneliu CÂRLAN

(Continuare în pag. a V-a)

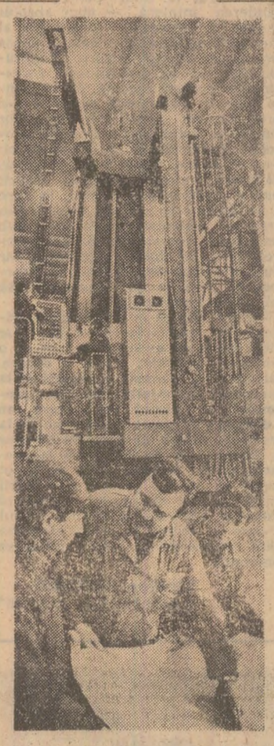

LA I.M.U.A.B.

Noi utilaje complexe finalizate în avans

La Întreprinderea de mașini-unelte și agregate din Capitală a fost finalizat înainte de termen montajul unui nou utilaj de o mare complexitate tehnică. Este vorba despre mașina de alezat și frezat cu pinolă **AFP-180.** Ea se află în probe tehnologice funcționale și în curînd va fi livrată Combinatului de utilaj greu din Iași.

Mobilizați exemplar de hotărîrile Conferinței Naționale a partidului, asemenea întregului colectiv din întreprindere, montorii conduși de șeful de brigadă Nelu Petrescu s-au angajat ca în cinstea aniversării Republicii să devanseze cu peste 7 zile aceste probe finale. **În imaginea de mai sus:** în secția montaj, Nelu Petrescu împreună cu maistrul Ion Zaharia și muncitorul Ion Ghibu verifică funcționarea la parametrii proiectați a noului utilaj.

Demn de menționat este și faptul că, în decembrie, din secția de montaj mașini grele a uzinei au mai fost expediate, cu o lună înaintea termenelor de livrare, două strunguri carusel, utilaje cu mari performanțe tehnice și un înalt grad de automatizare. **(Eugen Dichiseanu).**

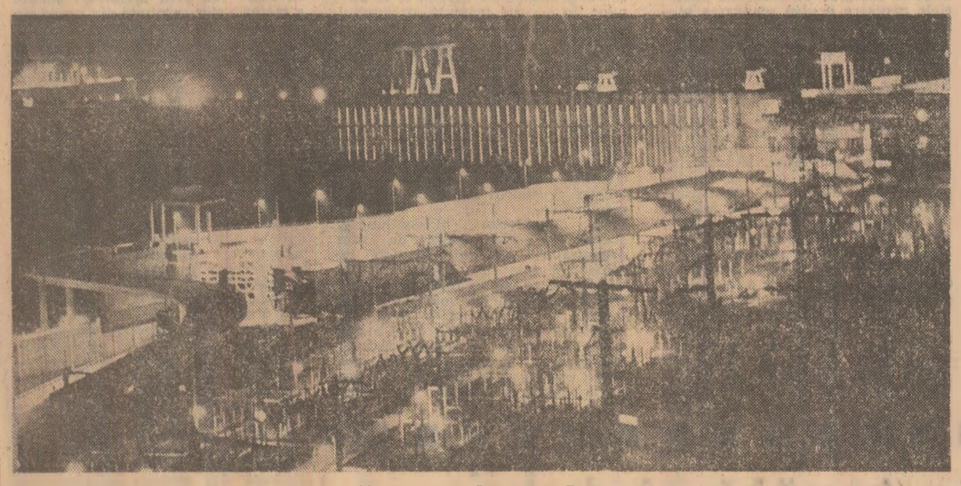

Hidrocentrala Porțile de Fier I — Foto : **S. Cristian**

Republica Socialistă România, stat al drepturilor fundamentale garantate întregului popor

Este un fapt dovedit de viață, de istorie că omul, ridicarea necontenită a gradului de civilizație și bunăstare a întregului popor au constituit și constituie țelul suprem al politicii Partidului Comunist Român. Demnitatea omului, dreptatea, echitatea și o viață mereu mai bună pentru toți cei ce muncesc și trăiesc în România s-au aflat, încă din anii grei ai ilegalității, între obiectivele fundamentale înscrise pe steagul de luptă al partidului. Dar în cei 40 de ani care au trecut de la 30 DECEMBRIE 1947, cînd România a devenit REPUBLICĂ, îndeosebi în „Epoca Nicolae Ceaușescu", inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, au fost asigurate condițiile economice, politice, ideologice, sociale, morale pentru ca omul să-și redobîndească într-adevăr demnitatea ; pentru ca toți fiii patriei să fie egali în drepturi, să-și aducă, prin munca lor plină de abnegație și dăruire, întreaga contribuție la progresul economic și social al societății românești.

Se împlinesc 40 de ani de la proclamarea REPUBLICII. În toți acești ani, ce se identifică pe deplin cu procesul revoluției și construcției socialiste în România, dar mai cu seamă din 1965 încoace, de cînd destinele țării au fost încredințate tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe întregul cuprins al României s-au produs profunde transformări structurale, economice, politice și sociale. S-au dezvoltat multilateral forțele de producție, s-a înfăptuit perfecționarea relațiilor de producție, a relațiilor sociale în general. A crescut necontenit avuția națională. Partidul, secretarul său general au promovat o politică științifică, consecventă de acumulare. Au direcționat noi și noi căi de accelerare a ritmurilor dezvoltării, apoi de trecere de la dezvoltarea extensivă la cea intensiv-calitativă. De întărire necontenită a proprietății socialiste, care, prin munca întregului popor, a cunoscut un proces de puternică dezvoltare și continuă modernizare. Numai pe această bază s-a garantat respectarea a ceea ce este înscris în Constituția Republicii Socialiste România : că toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate, de rasă, de sex, se bucură de drepturi egale, participă activ și egal la conducerea societății, la exercitarea puterii de stat.

La Conferința Națională, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a subliniat : **„Tot ce am realizat în dezvoltarea puternică a patriei reprezintă munca întregului nostru popor, care, sub conducerea partidului, a parcurs, în cîteva decenii, o cale lungă, ce în trecut ar fi fi necesitat secole".** Strînsa unitate a poporului în jurul partidului, al secretarului său general constituie una dintre cele mai impresionante înfăptuiri proprii noilor realități ale țării. Și este limpede că nu pot fi cu adevărat uniți decît cei ce sînt egali în drepturi și îndatoriri ; că nu poate exista cu adevărat unitate fără instituționalizarea acelor forme și modalități concrete care asigură participarea efectivă a poporului, în deplină egalitate în drepturi, la conducerea societății.

Această realitate a țării, acum, cînd se împlinesc 40 de ani de la proclamarea REPUBLICII, realitate ce exprimă deplina egalitate în drepturi între absolut toți cetățenii patriei, înscrisă în Constituție și garantată în viața economico-socială, este pe larg înfățișată **în pagina a III-a.**

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu

ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut loc, luni, 28 decembrie, ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În cadrul ședinței au fost abordate unele PROBLEME PRIVIND MODUL ÎN CARE S-A REALIZAT BALANȚA DE ÎNCASĂRI ȘI PLĂȚI EXTERNE A ROMÂNIEI PE 1987, PRECUM ȘI PREVEDERILE PE 1988 ; STADIUL ÎNCASĂRII CREANȚELOR ȘI PROGRAMUL DE PLĂȚI A DATORIEI EXTERNE A ȚĂRII NOASTRE.

S-a apreciat că, în 1987, au fost obținute o serie de rezultate bune în aceste domenii, fapt ce a făcut ca balanța de încasări și plăți externe a României să se încheie cu un excedent, ca urmare a realizării unui volum de export mai mare față de 1986, precum și a dimensionării, conform planului, a importurilor și a cheltuielilor.

Balanțe de încasări și plăți externe a țării noastre pe anul viitor este în strînsă concordanță cu prevederile planurilor de import și export, atît pe relația țări socialiste, cît și pe devize convertibile. În acest sens, se prevede ca, o dată cu creșterea producției de export, să se intensifice activitatea de valorificare a importantelor rezerve de produse existente în stoc. De asemenea, s-au stabilit măsuri pentru încasarea creanțelor scadente pe care alte țări le au față de România. Pe această bază, se creează, în 1988, importante resurse atît pentru asigurarea importurilor prevăzute în plan și a celorlalte cheltuieli valutare, precum și pentru plata datoriei externe.

Comitetul Politic Executiv a hotărît să nu se mai recurgă, în continuare, sub nici o formă, la credite de nici un fel.

S-a subliniat că înfăptuirea tuturor acestor obiective impune mobilizarea tuturor forțelor pentru îndeplinirea, în cele mai bune condiții, a planului, pentru realizarea, la un înalt nivel calitativ, a producției destinate exportului, valorificarea superioară a tuturor rezervelor de care dispune economia națională, gospodărirea judicioasă a resurselor economico-financiare, creșterea continuă a calității și competitivității produselor românești, sporirea eficienței în toate domeniile de activitate.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, relevînd necesitatea realizării în cele mai bune condiții a planului pe 1988, a cerut organelor și organizațiilor de partid, ministerelor, centralelor și întreprinderilor ca — trăgînd toate concluziile din felul cum s-a desfășurat activitatea în anul pe care îl încheiem — să ia măsuri hotărîte pentru o cît mai bună organizare a muncii și a producției, pentru respectarea, pe această bază, a programelor de lucru în fiecare unitate economică, asigurîndu-se, din prima zi a noului an, îndeplinirea ritmică și la toți indicatorii a prevederilor planului.

Secretarul general al partidului a exprimat convingerea că, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, oamenii muncii din industrie, agricultură, din toate ramurile economiei naționale și vieții sociale vor face totul pentru a-și îndeplini în mod exemplar sarcinile ce le revin din planul și programele de dezvoltare economico-socială pe 1988, asigurînd înfăptuirea neabătută a hotărîrilor adoptate de Conferința Națională și Congresul al XIII-lea ale partidului.

În cadrul ședinței, cu prilejul Anului Nou, Comitetul Politic Executiv, personal secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresează comitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid și de stat, comuniștilor, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor calde felicitări și urări de noi și tot mai mari succese în 1988, în întreaga activitate pe care o desfășoară, cu dăruire și abnegație revoluționară, pentru progresul și înflorirea patriei, pentru edificarea socialismului și comunismului pe pămîntul României.

De asemenea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat membrilor Comitetului Politic Executiv spor la muncă în noul an, succes deplin în îndeplinirea înaltelor răspunderi ce le revin în înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme curente ale activității de partid și de stat.

Prin aplicarea măsurii inițiate de tovarășul Nicolae Ceaușescu

IMPORTANTE SUME ACORDATE OAMENILOR MUNCII DIN FONDUL DE PARTICIPARE LA BENEFICII

- **Beneficiari — peste 6,6 milioane de oameni ai muncii**
- **Suma primită — peste 2,2 miliarde lei**

În spiritul politicii partidului și statului nostru socialist, de asigurare, pe măsura dezvoltării generale a economiei naționale, a unor condiții de muncă și de viață tot mai bune pentru întregul popor, de legare tot mai strînsă a veniturilor de rezultatele obținute în producție, în luna decembrie, pe baza hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., oamenii muncii au primit suma de peste 2 200 milioane lei, reprezentînd 50 la sută din fondul de participare la beneficii pentru acest an.

De acordarea acestor fonduri, plătite în aceste zile premergătoare Anului Nou, din inițiativa și la propunerea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au beneficiat un număr de peste 6 600 000 oameni ai muncii din industrie, transporturi, construcții și alte sectoare ale economiei naționale. La 4 200 000 oameni ai muncii, sumele primite reprezintă 15 la sută din fondul lunar de retribuire, la aproape 1 900 000 oameni ai muncii aceste sume reprezintă 12 la sută, iar la peste 500 000 de oameni ai muncii — 10 la sută din fondul lunar de retribuire.

Calculul general al fondului de participare la beneficii și plata diferenței de 50 la sută pe întregul an 1987 se vor face în prima parte a anului viitor, la încheierea activității pe bază de bilanț.

SĂRBĂTORIREA „POMULUI DE IARNĂ"

DARURI PENTRU COPIII ȚĂRII

În perioada 28 decembrie — 3 ianuarie, în grădinițe, școli, întreprinderi, instituții, unități agricole, cooperative, precum și la case de cultură, cămine culturale, case de copii, leagăne, unități medicale pentru copii, se organizează serbarea „Pomului de iarnă".

În acest scop, organizațiile de masă și obștești au asigurat din venituri proprii suma de 257 830 200 lei, cu peste 13 milioane lei mai mult față de anul trecut. La aceasta se adaugă articole de îmbrăcăminte și alte obiecte, în valoare de 6 263 000 lei, realizate prin muncă voluntară de organizațiile locale ale femeilor și de unitățile UCECOM. Un număr de aproape 4 000 000 de copii vor beneficia de fondurile alocate pentru serbarea „Pomului de iarnă" și vor primi diferite daruri cu acest prilej.

Organele și organizațiile de partid, comitetele sindicale, consiliile oamenilor muncii, organizațiile U.T.C. și de pionieri, comisiile de femei inițiază în această perioadă manifestări cu caracter politico-educativ, programe cultural-artistice cu un bogat conținut patriotic, revoluționar.

În municipiile reședință de județ și în Capitală sînt organizate „orășele ale copiilor".

Și în acest an, organizațiile județene de tineret și copii, împreună cu inspectoratele școlare, inițiază, pe plan local, acțiuni care asigură petrecerea utilă și plăcută a vacanței de iarnă a elevilor și studenților. În acest scop, cu sprijinul consiliilor populare, sînt organizate tabere de odihnă și instruire, cluburi de vacanță, drumeții, excursii și alte activități, îmbinate cu întreceri sportive din cadrul „Daciadei".

Toate aceste măsuri și acțiuni, organizate cu prilejul serbării „Pomului de iarnă", reflectă, încă o dată, grija permanentă pe care partidul și statul nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu o acordă tinerelor generații ale țării, asigurării unei copilării fericite, a unor condiții tot mai bune ca tineretul să crească și să se formeze ca oameni înaintați ai societății românești, ca viitori destoinici constructori ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Profunde înnoiri socialiste

Datele rotunde din calendarul marilor evenimente istorice îndeamnă la retrospectivă. Pentru că, în fapt, analogia și comparația sînt metoda grăitoare de a vedea mai clar dacă istoria e în regres ori în progres. La asemenea retrospectivă mă îndeamnă și aniversarea celor patruzeci de ani ai Republicii noastre.

În 30 Decembrie 1947, cînd, cu modestele-mi puteri, contribuiam la trecerea revoluționară de la monarhie la republică, aveam în minte definiția lui Bălcescu : republica e forma de stat unde „singurul suveran sau stăpîn este națiunea întreagă, adică poporul", care „își pune în lucrare puterea prin slujbași aleși de dînsul". Și mai știam că republica este „singura formă de stat posibilă și compatibilă cu socialismul". Actul proclamării republicii ne aprea, tuturor, ca un prolog la revoluția socialistă, pregătit cu asiduitate și cu convingerea că este singura cale de ieșire din mizerie.

Și iată-ne, acum, la aniversarea a patruzeci de ani de la proclamarea republicii, „Mulți și puțini", cum ar zice Ștefan cel Mare din drama lui Delavrancea. Mulți, dacă socotim efortul uriaș și eroic întru învingerea greutăților ; puțini, dacă măsurăm impresionantele realizări : în patru decenii nu numai că am tămăduit rănile cumplitelor distrugeri pricinuite de război, dar am și izbutit să înfăptuim ceea ce altădată nu s-ar fi putut realiza nici în veacuri întregi.

Pentru comparație, îmi imaginez că, în această zi aniversară, urc sus, pe terasa „Belvedere", și privesc orașul Cluj-Napoca de azi. L-am văzut, în septembrie 1944, de pe Feleac : explozziile acopereau cu fum și pulbere cartiere întregi, ardeau zeci de clădiri. Un frumos și istoric oraș, grav rănit de loviturile sălbatice ale fasciștilor, părea pustiu și incendiat. Acum, orașul de pe Someș, refăcîndu-și vechiul miez istoric, extinzîndu-se de trei-patru ori în geometria străzilor și bulevardelor, cu înalte blocuri albe, își exprimă personalitatea prin puternice întreprinderi industriale și prin zecile de instituții culturale, prin arta cu care-i zidit. Prefirîndu-le, inima-mi cîntă de bucurie ; iar cînd privirea întîlnește monumentul ecvestru al lui Mihai Viteazul din Piața Unirii, caut să-i descifrez sensul : voievodul stă cu spada aplecată spre pămînt parc-ar vrea să spună, să-l audă toți : „Aici sîntem prin adevărul și dreptatea istoriei, prin puterea noastră de luptă, de jertfă și muncă pașnică într-un progres, bună înțelegere și pace..." Cluj-Napoca, orașul cel nou, cu statuia întîiului unificator de țară noi le-am înălțat în acești puțini dar rodnici ani.

Privit de pe dealul Galatei, în iulie 1945, Iașiul mi s-a părut o pădure de cioturi negre, hăcuite cu nemilă de securile distrugătoare ale bombardamentelor de artilerie și aviație. Nici o clădire mai de seamă nu scăpase întreagă ; iar turnurile de la Golia ori fleșele Palatului Administrativ, scăpate prin cine știe ce minune, făceau ca dezastrul să fie și mai dezolant și mai sinistru.

Astă-vară, din aceleași loc, din incinta Galatei, am privit Iașiul cel nou. O desfătare artistică ! Un oraș modern, etalat în lumina de pe domoalele lui coline. Bahluiul nu mai este un șir de smîrcuri izvoditoare de miasme, ci un riu bordat cu esplanade pavate și împodobite cu arbori și flori. În peisajul nou și reconfortant al noului oraș, descifrez și acum fleșele Palatului Culturii și turlele de la Trei Ierarhi, dar parcă se înalță anume ca să mă ajute să descopăr, prin comparație, splendoarea de ansamblu a Iașiului de azi, construit de noi în acești binecuvîntați ani ai Republicii socialiste. Am coborît în oraș : m-au întîmpinat atîtea mari uzine, de la Nicolina pînă la Cetățuia și pînă-n Păcurari. M-au primit, vesel, ansamblul de clădiri ale Politehnicii și cartierul studențesc. Am admirat, cu nespusă plăcere, străzile și zidirile, oamenii și florile. M-am oprit cîteva minute lîngă vechea Universitate, încadrată acum de zidiri care o întrec în semeție. În fața casei Pogor, comparînd ieri cu azi, mi-am zis : „Uite cum «dulcele tîrg al Ieșului» a devenit strălucitul și mîndrul oraș al Republicii Socialiste România". În Piața Unirii mi-am plecat fruntea în fața statuii lui Cuza Vodă tocmai cînd orînicul de la Palatul Culturii intona „Hora Unirii". Apoi, urcînd treptele pe lîngă Hotel Unirea, mi-am ridicat ochii pe împutnătorul și adînc grăitorul Monument al Independenței. Întruchiparea în bronz a „României" mi s-a părut că, printr-un gest prietenesc, aproape tandru, îmi întinde o simbolică eșarfă fluturîndă, ca o aripă ce va să mă poarte spre viitor.

Dacă mi-aș propune să scriu o epopee a înfăptuirilor noastre în aceste patru decenii, aș scanda-n alexandrini minunile pe care

Dumitru ALMAȘ

(Continuare în pag. a IV-a)

Industria municipiului Focșani și-a îndeplinit planul anual la producția-marfă

În industria municipiului Focșani s-a realizat, înainte de termen, planul la producția-marfă pe acest an. S-au creat condiții ca pînă la încheierea perioadei de plan să fie livrate suplimentar economiei naționale produse în valoare de peste 270 milioane lei, constînd din aparataj electric pentru instalații, produse de mecanică fină și materiale de construcții, confecții, tricotaje și altele. Față de anul 1986, volumul producției-marfă industriale a crescut cu 8,6 la sută. Productivitatea muncii, care a stat la baza înregistrării acestei dinamici și a îndeplinirii înainte de termen a planului, este mai mare cu 18,6 la sută în comparație cu nivelul atins în primul an al actualului cincinal. Succesul mentionat constituie un răspuns prin fapte al comuniștilor, al colectivelor de muncă din unitățile industriale ale municipiului Focșani la chemările vibrante adresate întregului popor de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de la tribuna Conferinței Naționale a partidului. **(Dan Drăgulescu).**

În întîmpinarea aniversării Republicii, în spiritul hotărîrilor Conferinței Naționale a partidului

SARCINILE ECONOMICE — ÎNDEPLINITE INTEGRAL!

Problemele ridicate în adunarea generală a oamenilor muncii — soluționate cu maximă operativitate

O apreciere formulată de prim-vicepreședintele consiliului oamenilor muncii, Eugen Atzberger, directorul unității, în adunarea generală a oamenilor muncii de la Întreprinderea minieră Harghita, care a avut loc în luna noiembrie, a reținut în mod deosebit atenția: „Cred că avem dreptul să fim mulțumiți de rezultatele adunării noastre generale. S-au dezbătut multe probleme, s-au făcut multe propuneri. Am putea spune — prin prisma măsurilor adoptate de adunarea generală — că vom începe cu dreptul anul 1988. Pentru marea majoritate a problemelor ridicate, sîntem în măsură să găsim soluții proprii".

O asemenea apreciere ar fi putut să-i facă pe reprezentanții oamenilor muncii să adopte o atitudine de mulțumire liniștitoare. Dar nu s-a întîmplat așa. Poate tocmai apreciind exactitatea afirmațiilor făcute de directorul unității, mai mulți participanți au cerut ca adunarea generală să oblige consiliul oamenilor muncii să rezolve peste 80 la sută din problemele ridicate pînă la sfîrșitul anului 1987. „Această hotărîre — ne spune Pall Iosif, secretarul comitetului de partid — ne-a determinat să privim altfel lucrurile, să regîndim modul de abordare a rezolvării problemelor ridicate în adunarea generală a oamenilor muncii. Mai exact, imediat după desfășurarea adunării generale, în biroul comitetului de partid am procedat la o reinventariere a tuturor problemelor ridicate și am stabilit priorități pentru rezolvarea lor. Această nouă analiză s-a impus nu pentru că problemele respective nu s-ar fi aflat în atenția conducerii, ci pentru că după adunare, stimulați de spiritul deschis, constructiv al dezbaterilor, oamenii au venit în continuare cu alte propuneri concrete ce se cereau neîntîrziat analizate și aplicate".

Interlocutorul, observîndu-ne mirarea, recurge imediat la exemple: „La sediul întreprinderii, în Miercurea-Ciuc, se află în fază avansată de execuție o nouă instalație pentru prepararea caolinului. Avantajele sînt limpezi: centralizarea producției și însemnate economii de personal. Ei bine, în adunarea generală s-a ridicat problema și, totodată, s-a făcut propunerea utilizării în continuare a vechii instalații de preparare de la mina Harghita. Dacă la început ni s-a relevat doar latura subiectivă, nu m-aș feri să spun chiar sentimentală — pentru că instalația e în funcțiune de circa 35 de ani și multe generații de mineri au obținut rezultate foarte bune cu ea — la o analiză mai aprofundată s-a constatat că propunerea se justifică și sub aspect economic: instalația poate și va fi destinată microproducției de caolin de înaltă calitate și testării produselor noi. Tema se află acum în studiu la compartimentul tehnic și în prima parte a trimestrului I 1988 va fi finalizată. Iar mult discutata problemă a stocurilor supranormative, pe care unii au încercat s-o socotească insolubilă în adunare, și-a găsit o rezolvare mai operativă decît ne închipuiam. Întrebați-l pe Gall Vilmos, contabilul-șef, și veți afla cum". Și-am aflat. „Cînd am văzut că în biroul comitetului de partid ni s-a fixat termenul de o lună pentru eliminarea stocurilor — ne explică contabilul-șef — am procedat urgent la inventarierea tuturor materialelor din magazii și am elaborat norme și normative pentru 80 la sută din materialele ce se consumă în unitate. Reprezentanții întreprinderii au făcut deplasări în țară, la alte unități și, în scurt timp, am reușit să valorificăm toate materialele și piesele de schimb, astfel că acum sîntem cu 50 la sută sub limita normativului aprobat prin Decretul 250 din 1986".

Iată cum două din problemele ridicate în adunarea generală, care ar fi trebuit să aibă, după opiniile unora, termen de rezolvare în tot cursul anului 1988, au fost soluționate în numai două luni de zile. Un alt exemplu. Aurel Vița, șeful brigăzii de la cariera de dolomită din Voșlobeni, și inginerul Viorel Petruța, șeful minei de cărbune din Borsec, au ridicat în adunarea generală a oamenilor muncii problema încadrării în cotele de energie electrică planificate. Președintele consiliului oamenilor muncii a înțeles că factorii direct implicați în soluționarea acestei probleme nu reacționează cu promptitudinea cuvenită. Ce-a făcut atunci? „Pe baza unui plan de măsuri aprobat în C.O.M. — explică dînsul — s-a procedat la defalcarea consumurilor pe secții, pe loturi de fabricație și pe zile, urmărindu-se apoi riguros, prin grafice, respectarea cotelor alocate. Oamenii au înțeles necesitatea gospodăririi rationale și economisirii energiei, astfel că din a doua jumătate a lunii noiembrie nu s-a mai înregistrat nici o depășire a repartițiilor. Prin contacte directe cu furnizorii s-au găsit rezolvări și pentru aprovizionarea cu regularitate a reactivilor și pieselor de schimb".

Furnizorul de abur pentru întreprinderea minieră — abur absolut necesar în procesul tehnologic al preparării caolinului — este unitatea vecină, de industrializare a lemnului, care nu își îndeplinește corespunzător această sarcină. Motiv pentru care în adunarea generală s-a cerut răspicat consiliului oamenilor muncii să soluționeze această problemă. Participanții la dezbateri au mers chiar mai departe și au propus realizarea unei instalații proprii pentru producerea aburului, la care să se apeleze în caz de nevoie. S-a lucrat în schimburi prelungite, sub conducerea maistrului Szekely Andrei, timp de două săptămîni, iar acum instalația este în stare de funcționare. Ceea ce nu anulează însă obligațiile furnizorului.

Vorbind despre atitea probleme ridicate în adunarea generală, s-ar putea crede că avem de-a face cu o „unitate-problemă". Ar fi o eroare. **Colectivul de oameni ai muncii de la Întreprinderea minieră Harghita prelimină să obțină în acest an o depășire de peste 4 milioane lei la producția-marfă, de peste 90 000 tone la dolomită și de 3 la sută la productivitatea muncii.** Deci, pe drept cuvînt se poate afirma, și minerii unității o fac cu deplin temei, că adunarea generală reprezintă cadrul în care se dezbat și se soluționează toate problemele cu care unitatea se confruntă.

Nicolae ȘANDRU
corespondentul „Scînteii"

ORGANISMELE AUTOCONDUCERII MUNCITOREȘTI LA EXAMENUL EFICIENȚEI

Răspundere și exigență în recuperarea și valorificarea materialelor refolosibile

Pornind de la necesitatea de a se pune capăt cu hotărîre risipei, de a se asigura folosirea rațională și cu maximă eficiență a materiilor prime și materialelor, în conformitate cu normele de consum, în Raportul prezentat la Conferința Națională a partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat cerința întreprinderii unor acțiuni hotărîte pentru recuperarea și reutilizarea materialelor refolosibile, pentru recuperarea, recondiționarea și reutilizarea pieselor și subansamblelor refolosibile. Este o sarcină careia conducerea partidului i-a acordat în ultimii ani o deosebită importanță, stabilind, de fiecare dată, măsuri care să impulsioneze acțiunile în acest domeniu.

După cum se știe, la ședința din 30 octombrie a.c. a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a fost dezbătut **un important program privind intensificarea activității de colectare și valorificare a materialelor refolosibile.** Așa cum sublinia cu acel prilej secretarul general al partidului, **prevederile din program trebuie considerate ca minime, în continuare fiind necesar să se acționeze pentru a crește gradul de recuperare în toate sectoarele**: problema recuperării, colectării și valorificării materialelor refolosibile trebuie privită ca o parte importanta a asigurării materiilor prime și materialelor necesare activității de producție. De altfel, este locul să reamintim că în lucrările de planificare, în balanțele materiale pe care le întocmesc organele centrale de sinteză, coordonatorii de balanță, **materialele refolosibile sînt luate în considerare,** alături de materiile prime și materiale noi, **ca resurse de bază ale aprovizionării tehnico-materiale a producției,** orice depășire a sarcinilor de colectare și reintroducere în circuitul economic asigurînd posibilități pentru sporirea producției și eficienței economice peste nivelurile planificate. După cum se înțelege de la sine că **numai în măsura în care se vor asigura cantitățile de materiale refolosibile stabilite prin plan, întreprinderile vor dispune integral de resursele materiale necesare pentru realizarea planului de producție.**

Rezultatele înregistrate de industria reciclării în ultimii ani atestă că activitatea de recuperare și valorificare a materialelor refolosibile s-a constituit într-un sector important al economiei, sfera sa de cuprindere extinzîndu-se în strînsă legătură cu cerințele producției.

Totuși, pe ansamblu, situația îndeplinirii sarcinilor de plan în domeniul recuperării și valorificării materialelor refolosibile nu este în toate cazurile corespunzătoare. Astfel, în 11 luni din acest an, pe economie planul de recuperare nu a fost îndeplinit decît în proporție de 88 la sută la oțel, 47 la sută la elemente de aliere (nichel, ferowolfram, feromolibden și ferocrom), 89 la sută la metale neferoase, 67 la sută la hîrtii-cartoane, 46 la sută la cauciuc, 49 la sută la spărturi de sticlă și 33 la sută la mase plastice. Pe lista unităților care nu și-au onorat sarcinile în acest domeniu figurează o serie de întreprinderi din metalurgie, construcții de mașini, industria chimică și industria materialelor de construcții.

În context, se cuvine să ne oprim asupra unor măsuri deosebit de importante prevăzute în Programul pentru intensificarea activității de colectare și valorificare a materialelor refolosibile și asupra acțiunilor ce trebuie întreprinse pentru îndeplinirea lor.

Prima problemă care se ridică vizează, fără îndoială, **conștiința, spiritul gospodărești ale tuturor participanților la procesul producției materiale, ale cetățenilor.** În acest sens se cuvine subliniată necesitatea abandonării prejudecății care mai dainuie în rîndul unor factori de conducere din unele unități industriale potrivit căreia activitatea de recuperare și valorificare a materialelor refolosibile este o activitate principală numai pentru unitățile de colectare, eventual pentru unele organizații obștești sau pentru unele unități comerciale, pe cînd pentru majoritatea unităților economice ar fi o activitate suplimentară, mărginașă ori chiar facultativă.

Dăunător este faptul, dovedit în practica de zi cu zi a unor unități, că o asemenea concepție păgubitoare este molipsitoare, determinînd o anumită delăsare pînă la nivelul secțiilor, atelierelor sau formațiilor de lucru. De fapt, asemenea concepții sînt nu numai greșite, ci și contrare legii, care precizează că **„...întreprinderile, centralele, toate unitățile socialiste, ministerele, celelalte organe centrale și locale sînt obligate să asigure recuperarea integrală și valorificarea tuturor materiilor prime...".** Ca atare, se dovedește necesar ca ministerele, centralele industriale, întreprinderile, în colaborare cu consiliile populare și unitățile de colectare, să organizeze și să asigure dezbaterea și cunoașterea temeinică a documentelor de partid, a legilor care reglementează activitatea de recuperare, colectare și valorificare a materialelor refolosibile, precum și a obligațiilor ce revin oamenilor muncii și cetățenilor. În această privință, programul amintit prevede că se vor organiza dezbateri, schimburi de experiență, simpozioane, consultații cu toate categoriile de cetățeni, activiști de partid și de stat, specialiști din producție și locatari din cartiere, în cadrul cărora se vor prezenta convingător, cu cifre și grafice, date privind importanța recuperării materialelor refolosibile, metode eficiente de recuperare, colectare, prelucrare și valorificare a materialelor refolosibile.

Să ne referim în continuare, succint, la cîteva **măsuri de ordin organizatoric** prioritare. Deosebit de important este ca în fiecare întreprindere să se asigure **întocmirea judicioasă a bilanțurilor materiale,** care trebuie să oglindească, în mod cert, cantitățile de materii prime și materiale ce urmează a fi introduse în procesele de fabricație, cele ce se vor regăsi în produsele fabricate, precum și cantitățile și structura resurselor materiale recuperate cu destinațiile stabilite pentru fiecare în parte. Aceste bilanțuri trebuie, pe de o parte, să fundamenteze sarcinile de recuperare și valorificare și, pe de altă parte, să furnizeze elemente concrete pentru **elaborarea** în cel mai scurt timp **de către toate unitățile socialiste a unor programe proprii de măsuri** care să vizeze, în principal: ● stabilirea de responsabilități precise pe oameni în fiecare atelier, sector și pe întreprindere și organizarea recuperării și utilizării tuturor materialelor refolosibile în unitate, astfel încît nici o resursă să nu fie irosită și tot ce poate fi valorificat să fie predat neîntîrziat, fără pierderi, industriei reciclării; ● îmbunătățirea la fiecare loc de muncă a activității de recuperare și sortare pe calități și sortimente a tuturor materialelor refolosibile rezultate din procesele de producție, dotarea cu containere sau miniconteinere pentru colectarea selectivă a materialelor refolosibile; ● intensificarea activității de valorificare, în fiecare unitate, a pieselor și subansamblelor rezultate din dezmembrarea mașinilor și instalațiilor, precum și a materialelor refolosibile rămase din procesele tehnologice proprii; ● organizarea unei evidențe clare a apariției, mișcării și consumului materialelor refolosibile; ● pregătirea întregii cantități de span și livrarea în stare brichetată sau balotată, în acest scop asigurîndu-se dotarea sau utilarea cu instalații de mărunțit, balotat și brichetat; ● livrarea operativă la unitățile beneficiare a materialelor refolosibile în stare pregătită (sortare, mărunțire, compactare, balotare etc.), astfel încît să se asigure utilizarea integrală, cu randament superior, a capacităților de prelucrare și valorificare existente; ● realizarea la termen a cercetărilor și obiectivelor de investiții destinate valorificării resurselor refolosibile prevăzute în plan.

O sarcină de o deosebită importanță cuprinsă în prevederile de plan pe anul 1988 o constituie **creșterea gradului de recuperare și refolosire ca atare sau prin prelucrări simple a materialelor rezultate din procesele de producție și consum,** asigurîndu-se economisirea de materii prime, energie, combustibili și manoperă în procesul de prelucrare. Concret, în anul viitor este prevăzută valorificarea în acest mod a peste 530 mii tone oțel din capete și straifuri de la profile, țevi și table de reutilizat ca atare, 180 mii tone cărămizi refractare, 13 mii tone polietilenă, 14 mii tone hîrtii-cartoane, 3 300 tone benzi de transport din cauciuc reparate, 3 400 tone textile și altele. Aceste resurse vor fi dirijate în consum prin balanțe și plan, cu prioritate pentru utilizări în unitățile în care rezultă, precum și în alte întreprinderi de profil, îndeosebi în industria mică. Desigur, în acest scop este necesar ca **încă de pe acum să se identifice cu precizie sursele de asemenea materiale, să se evalueze cantitățile care rezultă și să se organizeze corespunzător circuitul acestora,** inclusiv din punct de vedere gestionar. Această activitate cade, bineînțeles, în sarcina întreprinderilor și a coordonatorilor de balanță, dar ea va trebui controlată îndeaproape și de organele de specialitate din centrale și ministere, inclusiv de cele ale Ministerului Aprovizionării.

În vederea creșterii productivității muncii și a mecanizării operațiunilor tehnice pe care le presupune reciclarea materialelor atît în întreprinderile de colectare, cît și în celelalte unități economice, este prevăzut să sporească simțitor gradul de dotare cu instalații și utilaje de pregătire și prelucrare a materialelor refolosibile. În acest scop este necesar să subliniem răspunderea ce revine unităților constructoare de mașini în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în legătură cu **asimilarea, omologarea și trecerea la producția de serie a unei game largi de utilaje specifice,** cum sînt foarfecele hidraulic pentru tăierea fierului greu, presa hidraulică pentru balotat tabla de peste 250 tone-forță, instalația de mărunțit și brichetat span.

În legătură cu toate măsurile cuprinse în programul dezbătut de Comitetul Politic Executiv, Ministerul Aprovizionării și Centrala de recuperare și valorificare a materialelor refolosibile **vor organiza controale sistematice în toate unitățile economice** asupra modului în care se desfășoară activitatea de recuperare și valorificare a materialelor refolosibile, în cadrul cărora se va urmări îndeaproape modul cum sînt gospodărite aceste resurse și cum sînt folosite capacitățile și instalațiile de pregătire și prelucrare din dotare, sancționînd prompt, în conformitate cu legea, orice abateri de la prevederile legale, orice act de indisciplină în acest domeniu. Ar fi de amintit și faptul că, în prezent, la Ministerul Aprovizionării, în colaborare cu celelalte ministere economice, se pregătește **extinderea nomenclatorului materiilor prime și materialelor noi care se livrează numai pe măsura îndeplinirii sarcinilor de predare a materialelor refolosibile.**

Ing. Ion Gh. BADEA
Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe

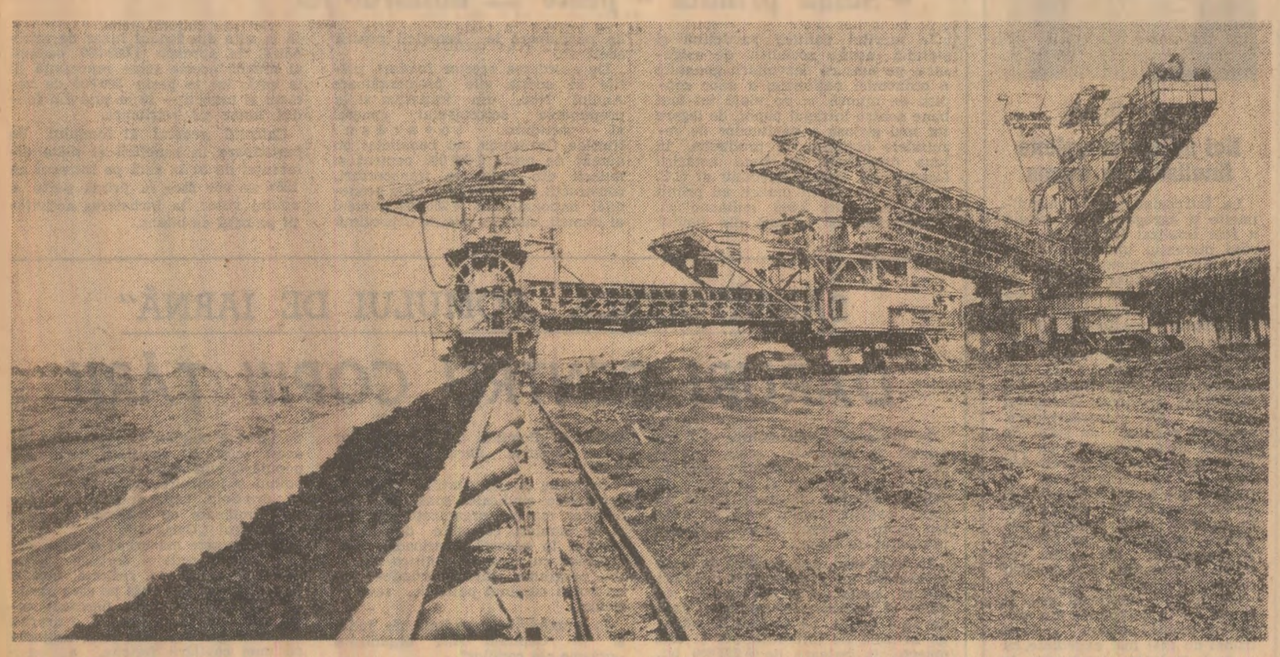

Întreprinderea minieră Rovinari
Foto: S. Cristian

BUCUREȘTI

Succese în procesul de înnoire a producției

Puternic angajați în înfăptuirea programelor de modernizare a producției, de introducere mai rapidă și eficientă a progresului tehnic, colectivele de oameni ai muncii din industria Capitalei raportează în cinstea aniversării Republicii că în acest an au fost asimilate în fabricație peste 1 200 de noi produse și tehnologii avansate. În acest fel, gradul de înnoire a producției a ajuns la 43 la sută, cu 5 procente peste nivelul planificat. Ritmuri superioare se înregistrează în întreprinderile din industria electronică, electrotehnică, tehnica de calcul, mecanică fină și chimie — domenii hotărîtoare ale progresului tehnic. În prezent, la Întreprinderea de mașini grele, întreprinderile „23 August", „Semănătoarea", „Republica" și altele, împreună cu specialiștii din institutele de cercetare și învățămînt superior se actualizează programele de modernizare, corespunzător sarcinilor superioare ale planului pe 1988, perioadă în care, pe ansamblul Capitalei, se accentuează caracterul intensiv al dezvoltării economico-sociale. **(Dan Constantin).**

DÎMBOVIȚA:

Buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic impune un control exigent și eficient

În unitățile agricole din județul Dîmbovița, învățămîntul agrozootehnic de masă a fost în așa fel organizat încît să cuprindă pe toți cei care vor participa efectiv la realizarea sarcinilor de plan pe anul viitor, în cadrul cărora nivelul producțiilor poate și trebuie să fie mult mai mare în comparație cu cel obținut în 1987. Cu mai multe zile în urmă ne-am înțeles cu tovarășii Ion Tîncu, directorul cabinetului județean pentru activitatea politico-ideologică, și cu Gheorghe Nuță de la direcția agricolă a județului Dîmbovița să trecem prin cîteva unități agricole spre a vedea la fața locului cum se acționează în unitățile agricole pentru a da într-adevăr acestei forme de perfecționare a pregătirii profesionale un conținut practic, eficient. Drumul pînă în consiliul agroindustrial Potlogi, unde am hotărît să mergem, a durat mai bine de o oră, timp în care am aflat că cei doi participă aproape săptămînă de săptămînă la astfel de controale. O primă concluzie ce s-a conturat spre sfîrșitul acestei discuții a fost aceea că ei nu sînt prea satisfăcuți de modul în care a „prins" în unele locuri această formă de învățămînt.

Oprim pentru început la C.A.P. Crovu, și trebuie să spunem că ne-a impresionat plăcut mai întîi sala unde se ține învățămîntul — spațioasă, curată, luminoasă și încălzită. În al doilea rînd, un bogat material didactic, compus din planșe și grafice intocmite de conducătorii cercurilor de învățămînt, planșe și broșuri editate pe plan central, diapozitive și aparat de proiecție. În al treilea rînd, cei doi specialiști cu care am stat de vorbă înainte de a intra la cursuri, inginerii Olga Anghelina și Nicolae Ion Prisăcaru, își pregătiseră planuri de lecții amănunțite, adecvate specificului unității. În al patrulea, dar nu în ultimul rînd, era de apreciat prezența numeroasă. „Oamenii sînt dornici să afle cît mai multe despre noile tehnologii de cultură și despre soiurile de mare productivitate care dau rezultate bune în condițiile unității noastre — ne spunea inginerul Prisăcaru. Adevărul este că la noi producțiile au sporit de la un an la altul. Asta și datorită faptului că oamenii au învățat tot mai bine să utilizeze metodele avansate de lucru, să le adapteze la solurile și clima din această zonă. S-a creat, aș putea spune, o legătură firească, cauzală între aspirația tot mai pronunțată pentru producții mari și gustul pentru învățătură".

Un mod asemănător de a înțelege rosturile învățămîntului agrozootehnic, necesitatea de a face din lunile de iarnă o perioadă de îmbogățire a cunoștințelor teoretice și practice am întîlnit și la ferma zootehnică a cooperativei agricole de producție Corbii Mari. E drept, aici, în fermă, unde se ține cursurile, condițiile sînt diferite de cele văzute la sediul cooperativei vecine. Dar modalitatea în care medicul veterinar Virgil Anichitei, șeful fermei, și-a pregătit tema și a susținut-o în fața celor 30 de cursanți a compensat unele mici neajunsuri. Ascultîndu-l cu cîtă însuflețire și forță de convingere vorbea cursanților despre menirea și îndatoririle celor ce se îndeletnicesc cu creșterea animalelor, ne-am dat imediat seama că șeful fermei trebuie să fie un specialist sensibil și pasionat de ceea ce face.

Am plecat de la ferma zootehnică a C.A.P. Corbii Mari încredințați că învățămîntul agrozootehnic se află pe mîini bune. La sediul cooperativei avea să ne aștepte însă o surpriză dintre cele mai neplăcute. Din discuțiile cu oamenii aflăm că în ziua respectivă în nici unul din celelalte patru cercuri organizate la nivelul cooperativei nu au fost ținute lecțiile programate. Faptul în sine ne face să ne reintoarcem la discuția amintită la începutul acestor rînduri în cadrul căreia reprezentantul direcției agricole a ținut să ne informeze că și-a permis să anunțe vizita noastră în unități, exprimîndu-și speranța că fapta dumnealui n-o să ne deranjeze. Și cum totul era... aranjat dinainte, el avea ferma convingere că vom găsi numai lucruri bune și frumoase și în consecință vom fi obligați să scriem un articol pozitiv de la început pînă la sfîrșit. Tovarășul Nuță avea însă să se convingă la fața locului că acolo unde sarcinile profesionale nu sînt abordate cu spiritul de răspundere cuvenit, un anunț venit de la centru privitor la un eventual control nu are darul să mobilizeze. Ce anume cauze au împiedicat totuși ținerea acestor cursuri? În locul unui răspuns, inginerul Ion Stoica, conducătorul unuia dintre cercuri, ne-a prezentat un dosar, frumos scris, ce-i drept, ce cuprindea listele cursanților și cele 10 teme de studiu stabilite pentru acest an, la care a adăugat precizarea că... acțiunea s-a amînat pentru mai tîrziu. Întrucît în fața unui asemenea răspuns orice discuție în continuare era de prisos, ne-am dus să lămurim lucrurile la comitetul comunal de partid.

— Cum să nu se țină, tovarăși, cursurile, că doar am discutat de dimineață cu toți șefii de fermă în legătură cu ele? — a ripostat, cînd a auzit despre ce este vorba, tovarășul Gheorghe Ciotan, secretarul comitetului comunal de partid, primarul comunei.

Cum din tonul pe care îl folosea deducem că dumnealui nu pare deloc surprins de cele întîlnite de noi și că de fapt ne-a dat un răspuns doar așa ca să nu tacă, îl întrebăm dacă cadrele de la nivelul comunei au răspunderi bine precizate pe unități în cecea ce privește bunul mers al învățămîntului agrozootehnic. În locul unui răspuns clar, primim o sumedenie de justificări și angajamente, din care reiese limpede că tovarășul primar deține informații vagi despre modul în care este organizată, despre problematica și exigențele acestei forme de perfecționare a lucrătorilor din agricultură. În finalul discuției ține să ne dea toate asigurările că, în schimb, la cooperativele agricole Ungureni și Petrești totul a decurs normal. Ne-am dus, prin urmare, la Ungureni. La sediul C.A.P., pentru că nu se afla nimeni din conducerea unității și nici un specialist, discutăm cu Maria Bădulescu, agronom-mecanizator, care ne spune că a participat, cursantă fiind, la învățămîntul agrozootehnic. Cînd tovarășul Ion Tîncu de la comitetul județean de partid a întrebat-o ce temă a fost dezbătută, s-a bîlbîit într-o manieră ce a pus și aici sub semnul îndoielii ținerea cursurilor. Ne-a mai spus că acțiunea a avut loc la școală, iar la cercul unde este ea încadrată au participat exact 40 de cursanți. Doar primarul se arăta extrem de satisfăcut de răspuns. Mai tîrziu, inginerul Nicolae Adam, șef de fermă, avea să ne spună, după unele insistențe din partea noastră, că învățămîntul nu s-a ținut la nici o școală, ci el ar fi avut loc la ferma zootehnică, precum și la ferma vegetală Fundul Părului și la grădiniță, iar la cercul pe care îl conduce dumnealui au fost prezenți 10 membri cooperatori, adică cei cu care executa în ziua aceea o lucrare de împrejmuire. Trecem peste această penibilă discuție despre fapte care se contrazic la tot pasul, purtată cu oameni care se fac luntre și punte pentru a escamota adevărata stare de lucruri și vom arăta doar că primarul trebuia să știe mai bine decît oricine că școala nu a putut găzdui această acțiune atît timp cît, exact la aceeași oră, convocase el acolo niște săteni pentru a încheia contracte. Din întreaga lui atitudine, din constatările directe, atîtea cîte au mai fost posibile, din frînturile de adevăr pe care cu mare greutate am reușit să le obținem, se poate trage concluzia că aici, la Corbii Mari, celor din fruntea comunei și mai ales primarului, care au obligații clare în acest sens, le-a fost indiferent cum este organizat și cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă, iar interesul specialiștilor, cu excepția celui de la zootehnie, se situează la o cotă inadmisibil de scăzută.

Așadar, nu fără motiv activiștii din secțiile propagandă și pentru problemele muncii de partid în agricultură de la uniunea județeană a cooperativelor agricole de producție și cadre de la direcția agricolă sînt trimiși în fiecare joi printr-un mare număr de unități agricole pentru a îndruma și controla modul în care se desfășoară învățămîntul agricol de masă. Cînd apar însă deficiențe de genul celor prezentate mai sus este necesar să se facă mai mult decît pînă acum: să se ia măsurile ce se impun față de cei care nu-și îndeplinesc îndatoririle. Nu am putea spune, cel puțin din cele constatate, că asemenea măsuri se și iau în toate cazurile.

Gheorghe MANEA
corespondentul „Scînteii"

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA,

stat al drepturilor fundamentale garantate întregului popor

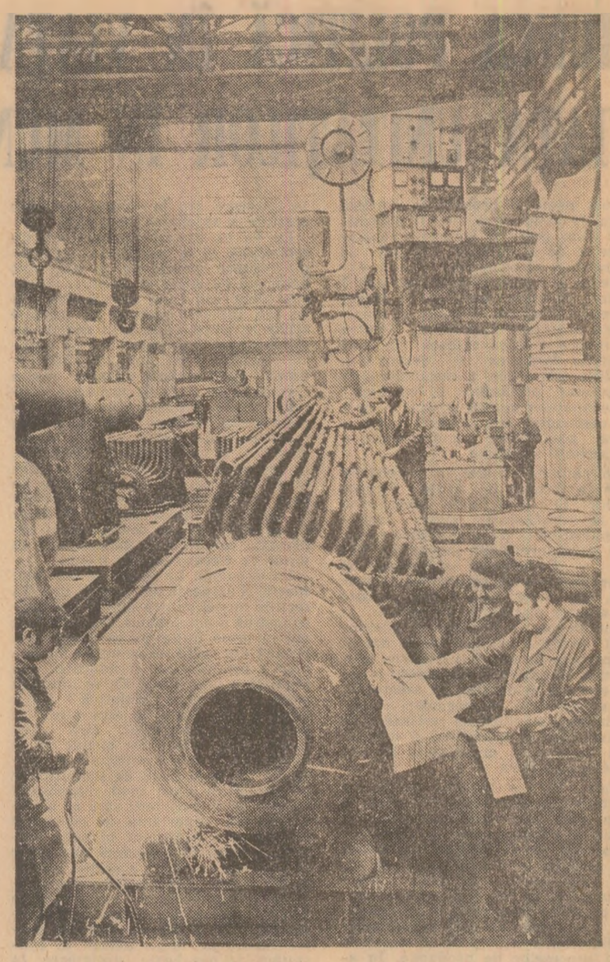

Istoria a consemnat, în luminoase pagini, marile înfăptuiri ale poporului român din cei 40 de ani de cînd țara a devenit REPUBLICĂ. În toți acești ani rodnici, dar cu deosebire în „Epoca Nicolae Ceaușescu", inaugurată de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, poporul nostru, prin munca lui, prin voința lui, a făurit noul chip al României socialiste.

Sintem, azi, în patria noastră, în REPUBLICA noastră, 23 de milioane de oameni. Un popor căruia revoluția socialistă i-a schimbat în mod fundamental destinul. Pe care l-a determinat să gîndească, să muncească, să trăiască potrivit noului său statut de făuritor de istorie, de participant activ la conducerea societății, la ridicarea României socialiste pe trepte tot mai înalte de progres, de civilizație.

La **30 DECEMBRIE 1947**, în zorii erei socialiste, România era proclamată, prin vrerea poporului, **REPUBLICĂ.**

La **21 AUGUST 1965**, la începutul unei noi epoci din istoria patriei, inaugurată de **CONGRESUL AL IX-LEA**, România devenea, în deplină concordanță cu noile sale realități, **REPUBLICA SOCIALISTĂ.**

Noua identitate a țării fusese consacrată în Constituția adoptată la 21 august 1965. Și nu se înfăptuia numai o schimbare de titulatură, ci un act politic fundamental, care dădea expresie condițiilor economice, politice, ideologice, sociale din patria noastră. Se dădea, de fapt, consacrare juridică adevărului ce fusese subliniat cu tărie la Congresul al IX-lea, în Raportul prezentat de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, acela că **socialismul a învins pe deplin și definitiv în România.**

...30 DECEMBRIE 1947. O zi de istorie, o zi pentru istorie. România a devenit REPUBLICĂ. Președintele Prezidiului provizoriu sublinia, pentru generațiile de atunci și pentru viitorime : *„Republica Populară Română va fi țara păcii și a bunei înțelegeri între popoare. Republica noastră va fi patria dreptății pentru toți muncitorii, de toate categoriile, de la orașe și sate. Asupra acestei alcătuiri, așa cum dorim cu toții, va sta domnia adevărului și a dreptății".*

...21 AUGUST 1965. O zi din noua istorie a patriei. Referindu-se la proiectul noii Constituții, supus spre dezbatere și adoptare Marii Adunări Naționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta : **„În fața țării noastre se deschid perspective măreațe ; nici o generație nu a avut fericirea de a fi părtașă la asemenea transformări sociale, de a vedea atît de limpede și de aproape viitorul strălucit al țării".**

În noile condiții concret-istorice, pe baza cutezătoarelor obiective trasate de Congresul al IX-lea, se trecea efectiv la asigurarea noului statut al REPUBLICII NOASTRE, **de patrie a dreptății pentru toți muncitorii, de toate categoriile, de la orașe și sate.**

S-au produs la noi în țară profunde prefaceri revoluționare, de ordin politic, economic și social. Toate aceste transformări înnoitoare s-au produs și se produc într-un cadru propriu afirmării multilaterale a omului, căruia **i se asigură prin Constituție și i se garantează în fapt largi drepturi și libertăți în toate domeniile vieții economice și sociale, în activitatea productivă, în munca politico-educativă, în creația științifică și culturală.**

O concepție nouă, superioară despre drepturile fundamentale

...DECEMBRIE 1987. În pragul aniversării REPUBLICII s-au desfășurat lucrările Conferinței Naționale, forum democratic al partidului, al întregului popor. Stăruie cu putere în conștiința întregii națiuni ecourile vibrante ale magistralului Raport prezentat de secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Partidul, întregul popor au, acum, un mobilizator program de muncă și de luptă, o adevărată cartă a prezentului și a viitorului apropiat, în care sînt definite cu clarviziune științifică principalele direcții de acțiune, în noua etapă, pentru înfăptuirea obiectivelor istorice trasate de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român. În cuprinsul acestui document programatic, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat : **„Am asigurat condiții pentru manifestarea deplinei egalități în drepturi pentru toți cetățenii patriei noastre".** Dacă azi, în România socialistă, toți fiii patriei sînt cu adevărat **egali în drepturi**, această operă este strîns legată de puternica dezvoltare economico-socială a României socialiste în cei peste 22 de ani de după Congresul al IX-lea al partidului.

Constituția țării prevede :

> **„Cetățenii Republicii Socialiste România, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie, sînt egali în drepturi în toate domeniile vieții economice, politice, juridice, sociale și culturale".**

Desigur, această prevedere constituțională exprimă esența profund umanistă a politicii partidului nostru, a concepției revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu despre om, despre drepturile sale fundamentale. Orice prevedere constituțională are însă nevoie de garanții. Legea fundamentală a REPUBLICII NOASTRE SOCIALISTE le asigură fără echivoc :

> **„Statul garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor".**

Acest angajament față de popor, înscris în Constituție, are deplină acoperire în realitățile țării. Au fost asigurate, în anii de după Congresul al IX-lea, condițiile economice, politice, ideologice, sociale necesare pentru ca omul să-și redobîndească demnitatea, pentru ca toți oamenii să fie cu adevărat egali în drepturi.

Azi, în lume, se discută mult despre drepturile fundamentale. Despre drepturile omului. În această dezbatere se fac însă cu pregnanță simțite încercările ideologiei capitaliste de a impune un concept trunchiat — și nerealist ! — cu privire la om și la drepturile sale în societatea contemporană. La baza acestor demersuri teoretice, dar cu profunde implicații în viața societății capitaliste, se află vechile concepții ale burgheziei despre dreptate și egalitate. Rousseau, în „Contractul social", pleda pentru egalitate în fața legilor. El pleca de la ideea că... forța lucrurilor caută întotdeauna să distrugă egalitatea și ajungea la concluzia că... forța legiuitoare trebuie să caute totdeauna să o mențină. Aci se oprea demersul lui, care nu aducea nici un fel de atingere bazelor capitalismului. În general, burghezia a întemeiat conceptul de „drepturi ale omului" pe un abstracționism politic. Mai vechile concepții politice, care au furnizat revoluției franceze binecunoscuta lozincă „libertate, egalitate, fraternitate", porneau de la un om abstract și de la drepturi abstracte, formale. Pentru că a promova egalitatea tuturor oamenilor într-o societate scindată în clase antagonice, în bogați și săraci, într-o societate în care inegalitatea economico-socială este o realitate structurală înseamnă, fără îndoială, a transforma drepturile în ficțiuni. Desigur, egalitatea juridică și politică, în maniera proclamată de burghezie, a reprezentat un progres față de rînduielile feudale, dar și-a dovedit în fapt caracterul limitat. Pentru că **adevărata egalitate între oameni se înfăptuiește în raporturile lor cu mijloacele de producție, pe baze echitabile, în condițiile în care se asigură accesul liber la valorile materiale și spirituale, dreptul de a munci pe măsura puterii și capacității fiecăruia, de a fi retribuit după cantitatea și calitatea muncii.** Noile doctrine capitaliste, vinturînd ideea că relațiile de inegalitate și ierarhie sînt proprii oricărui sistem viu, au reactualizat vechiul concept care considera inegalitatea economică natural-obiectivă. „Egalitatea șanselor", din care ideologia capitalistă și-a făcut port-drapel, se oprește la porțile relațiilor economice. Fiul șomerului poate avea, în anumite împrejurări, șansa de a intra la universitate, de a urca în ierarhia socială, dar lupta lui cu deținătorii mijloacelor de producție se desfășoară în condiții absolut inegale. Cei ce se nasc bogați au prima șansă, chiar dacă sînt leneși, chiar dacă sînt incapabili. Cei săraci, în schimb, cunosc gustul amar al adevărului că șomajul, pierderea locului de muncă echivalează cu pierderea sensului vieții.

În concepția partidului nostru, a secretarului său general, întemeiată pe principiile socialismului științific, **numai relațiile economice echitabile pot să determine deplina egalitate între oameni.** Așa cum prevede și cum garantează Constituția, societatea noastră socialistă asigură, între toți cetățenii, o egalitate reală. Din litera și din spiritul legii fundamentale a țării se evidențiază însă ideea că **egalitatea pe care statul nostru o asigură nu este nici abstractă și nici absolutizantă ; ea nu se confundă cu egalitarismul.** De altfel, numeroase legi, dar cu deosebire legea acordului global, în general sistemul mecanismului economico-financiar, promovînd adevărata egalitate în drepturi, resping egalitarismul, orice formă de egalizare ce nu are la bază cantitatea și calitatea muncii în folosul societății.

În Republica Socialistă România, realizarea în fapt a deplinei egalități în drepturi și îndatoriri între toți cetățenii, fără nici un fel de deosebire, mai exact cu o singură deosebire, determinată de rezultatele din procesul muncii, se constituie într-o operă economico-socială de mare anvergură. Nu au fost de ajuns declarațiile politice pentru ca această egalitate să devină un fapt real. Nu au fost de ajuns prevederile constituționale. A fost nevoie de locuri de muncă noi, cu mult peste șase milioane. De construirea a 180 de noi platforme industriale, o dată cu dezvoltarea puternică a celor existente. De ridicarea, în fiecare județ, a cel puțin patru-cinci centre industriale. De repartizarea echilibrată a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, în condițiile asigurării unei rate înalte a acumulării. **De o creștere de 120 DE ORI a producției industriale și de aproape 9 ORI a celei agricole.** De noi edificii pentru unitățile de știință, învățămînt și cultură, de ocrotire a sănătății. A fost deci nevoie să fie asigurat cadrul material în care, pe baza întăririi proprietății socialiste, să fie create, pentru absolut toți cetățenii, condiții egale de muncă și de viață. Așa cum releva tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„egalitatea în drepturi înseamnă tocmai posibilitatea ca fiecare să participe activ la muncă, la conducerea activității sociale, a societății noastre, să acționeze cu toată forța pentru întărirea unității și coeziunii tuturor celor ce muncesc".**

Proprietatea socialistă — temelia trainică a deplinei egalități în drepturi

Azi, în Republica Socialistă România, omul muncii are un nou statut fundamental : acela de **stăpîn al avuției țării**, dar și de răspunzător direct de gospodărirea rațională, de dezvoltarea ei neîncetată. Acest statut i-l conferă **proprietatea socialistă.**

Constituția stipulează :

> **„Economia națională a României este o economie socialistă, bazată pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție".**

Importanța cardinală a acestei prevederi constituționale este determinată de faptul că proprietatea, producția și repartiția constituie „plăcile turnante" ale progresului societății. De altfel, relațiile de proprietate, rolul producătorului în societate și poziția lui față de mijloacele de producție, felul în care sînt repartizate roadele muncii definesc esența oricărei orînduiri sociale. Dintotdeauna, de-a lungul istoriei, acest raport a ilustrat trăsăturile fundamentale ale oricărei societăți. Iar contemporaneitatea, prin diversificarea orînduirilor sociale, prin existența concomitentă a socialismului și capitalismului, a adus noi probe prin care întărește acest adevăr. De fapt, prin care subliniază **superioritatea socialismului față de capitalism.**

Sînt numeroase aspectele prin care noua orînduire socială își manifestă superioritatea față de capitalism. Unul dintre ele, poate cel mai important, îl constituie relațiile de proprietate. Pe această bază, pentru întîia oară în istorie, proprietarul se identifică deplin cu producătorul și beneficiarul.

A fi proprietar, azi, în Republica Socialistă România, constituie **un drept fundamental al poporului, dar și al fiecărui cetățean al țării.** Acest drept stipulat în Constituție — și garantat în practica edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în România — exprimă în mod grăitor noua condiție de făuritor de istorie a omului muncii.

A fi proprietar, azi, în Republica Socialistă România înseamnă a fi garant al avuției naționale ; a fi producător în folosul societății ; a fi beneficiar, în raport cu propriile realizări, al roadelor muncii întregului popor.

A fi proprietar, azi, în Republica Socialistă România înseamnă a fi stăpîn pe propriul destin.

Constituția prevede drept principală consecință a proprietății socialiste :

> **„În Republica Socialistă România, exploatarea omului de către om este pentru totdeauna desființată și se înfăptuiește principiul socialist al repartiției după cantitatea și calitatea muncii".**

La această realitate s-a ajuns printr-o succesiune de acte revoluționare. România a devenit REPUBLICĂ la 30 DECEMBRIE 1947. Țara a intrat în stăpînirea poporului. Numai poporul, condus de partid, urma să-și spună cuvîntul în legătură cu tot ceea ce avea să se întîmple în țară. Constituită prin voința tuturor fiilor țării, în martie 1948, Marea Adunare Națională a adoptat, în luna aprilie a aceluiași an, prima Constituție de tip socialist din istoria României. Poporul devenise deținătorul întregii puteri politice ; firesc era ca tot lui să-i revină și puterea economică.

Un pas hotărîtor pe această cale s-a făcut la 11 iunie 1948, cînd s-a înfăptuit naționalizarea. Fabricile, minele, sondele, pădurile, băncile au intrat în proprietatea statului. Naționalizarea a lichidat marea burghezie industrială și financiară din România, a asigurat crearea unui puternic sector socialist în cadrul economiei naționale.

Un an mai tîrziu, în 1949, trecerea la cooperativizare, la transformarea socialistă a agriculturii, ca necesitate obiectivă a edificării noii societăți, a asigurat condițiile făuririi proprietății socialiste la sate, proces ce a marcat desființarea oricăror forme de exploatare în România. Încheierea cooperativizării, în anul 1962, a determinat consolidarea victoriei depline a revoluției agrare socialiste, a organizării agriculturii românești pe baze socialiste.

Oamenii muncii, realizatorii tuturor bunurilor materiale și spirituale, au devenit **singurii deținători ai bogățiilor patriei.** Proprietatea socialistă, de stat și cooperatistă, s-a dovedit a fi baza trainică a egalității depline dintre toți membrii societății. Acest adevăr s-a relief at cu putere îndeosebi în anii de după cel de-al IX-lea Congres, perioadă în care s-a realizat un spor continuu al venitului național, al avuției țării. La Conferința Națională, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia :

> **„Am pus în centrul întregii noastre activități dezvoltarea puternică a proprietății socialiste de stat și cooperatiste, am acționat pentru perfecționarea continuă a bazei orînduirii noastre socialiste. Astăzi, mijloacele fixe reprezintă circa 3 200 miliarde lei, din care peste 80 la sută s-au realizat în ultimii 20 de ani, iar avuția națională generală a ajuns la aproape 5 000 de miliarde lei".**

Prin astfel de realizări s-a întărit și s-a dezvoltat baza drepturilor fundamentale ale cetățenilor patriei. Totodată, a crescut răspunderea lor, a crescut răspunderea întregii noastre societăți în aplicarea noului mecanism economico-financiar, în afirmarea puternică a cointeresării materiale și stimulării morale pentru dezvoltarea spiritului gospodăresc în valorificarea resurselor țării, în mai buna folosire a părții din proprietatea socialistă, din avuția națională încredințate fiecărui colectiv de oameni ai muncii spre administrare și dezvoltare.

Omul în procesul muncii, al creației

Împlinirea personalității omului presupune participarea unui complex de factori, între care integrarea într-un ansamblu armonios de valori, lărgirea orizontului politic, profesional, științific și cultural, modelarea unui comportament exemplar. Dar înainte de toate, omul trebuie să muncească efectiv. Pentru că în procesul muncii se afirmă, se dezvoltă și se desăvîrșește personalitatea lui.

Constituția țării prevede :

> **„În Republica Socialistă România, cetățenii au dreptul la muncă".**

Dreptul la muncă este cea dintîi condiție a demnității umane. O condiție fundamentală. Vechea societate din România, în care tronau nedreptatea, demagogia, asuprirea maselor, nu garanta un astfel de drept. Această tristă realitate avea consecințe dintre cele mai grave îndeosebi în rîndurile tineretului. Presa interbelică românească, bunăoară, considera acest fapt drept o criză mai adîncă și mai gravă decît cele economice, politice și sociale, care bîntuiau în țară, pentru că efectele ei aveau să se răsfrîngă mai puternic asupra viitorului. „Enciclopedia României", o vastă lucrare apărută în 1939, consemnează drama tinerilor posesori de diplome pe care *„societatea nu-i poate absorbi, nu-i poate utiliza și nu-i poate hrăni, osîndindu-i la cel mai fără de speranță șomaj și la cea mai primejdioasă declasare — declasarea prin carte".* Disperarea era starea de spirit a multor tineri ce se vedeau azvîrliți într-o societate ce nu-i primea, ce bătea la uși care rămîneau închise, ce vedeau că toate locurile la care aspirau erau blocate.

Situația s-a schimbat radical după 23 August 1944. Începuse perioada tumultuoasă a refacerii țării. Era nevoie de drumuri de fier, de viaducte, de conducte de gaze, de hidrocentrale. Munții au fost asaltați la propriu de constructorii noii societăți. La chemarea partidului comunist, nu numai pe șantierele naționale ale tineretului, dar și în orașe, în sate, pe întregul cuprins al patriei, oamenii și-au suflecat mînecile și au trecut la treabă. Nu era ușor. Pe șantiere se muncea cu lopata și cu tîrnăcopul. În fabrici — în acele fabrici moștenite de la vechiul regim, modeste din punct de vedere al înzestrării tehnice, cu hale întunecoase — se lucra îndeosebi cu ciocanul. Se muncea însă cu elan revoluționar, cu abnegație patriotică. Totuși, în 1948, cel dintîi an al REPUBLICII, cînd economia socialistă era la început de drum, forța de muncă ocupată în industrie avea, în totalul populației active, o pondere de numai 12,1 la sută. Agricultura înregistra încă un record absolut : 73,5 la sută. În aceste condiții, gama profesiilor era restrînsă. Noua Constituție, adoptată în acel an, prevedea că *statul asigură dreptul la muncă... pe măsura dezvoltării economiei socialiste.* O dată cu intensificarea procesului de industrializare, au fost lărgite și posibilitățile de diversificare a profesiilor, de creștere a numărului personalului muncitor. Numai în doi ani, din 1948 și pînă în 1950, numărul locurilor de muncă s-a dublat. A sporit, treptat, cererea de forță de muncă în industrie și în construcții. Aceste noi realități s-au reflectat în Constituția din 1952. *Pentru prima dată în istoria României se garanta dreptul la muncă fiecărui cetățean al țării.*

După Congresul al IX-lea s-au produs însă transformări radicale în structura clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, în condițiile industrializării puternice, ale afirmării noii revoluții tehnico-științifice și a noii revoluții agrare, ale trecerii, în actuala etapă, la generalizarea noii calități a muncii și vieții întregului popor.

Constituția Republicii Socialiste România, în deplină concordanță cu aceste noi realități, prevede :

> **„Fiecărui cetățean i se asigură posibilitatea de a desfășura, potrivit pregătirii sale, o activitate în domeniul economic, administrativ, social sau cultural, remunerată după cantitatea și calitatea ei".**

În procesul acestor transformări fundamentale, de esență revoluționară, au fost și sînt, în continuare, asigurate condiții pentru extinderea progresului tehnic și științific. Pentru utilizarea optimă a forței de muncă și apariția unei largi game de profesii, fără precedent în România. I s-a deschis astfel omului muncii un vast teren de manifestare și afirmare.

În Constituție se precizează :

> **„Statul socialist român (...) dezvoltă învățămîntul de toate gradele, asigură condițiile pentru dezvoltarea științei, artei și culturii, înfăptuiește ocrotirea sănătății".**

Avînd asigurate dreptul la muncă, la învățătură, accesul liber la știință și cultură, toate *„condițiile necesare dezvoltării aptitudinilor fizice și intelectuale"*, cum se precizează în Constituție, dobîndind o nouă conștiință a muncii, o nouă etică a muncii, cetățenii patriei noastre beneficiază de un cadru optim, în baza drepturilor lor fundamentale, pentru a da, așa cum au cerut, de la tribuna Conferinței Naționale, partidul, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, măsura adevărată a capacității lor creatoare. A spiritului lor de răspundere, de inițiativă, de abnegație revoluționară. A capacității de muncă și creație proprii poporului român.

În Republica Socialistă România, drepturile constituționale asigură condițiile obiective care să facă viața oamenilor mai umană. Pentru că au fost înlăturate formele de înstrăinare economică. Pentru că au fost create valori materiale și spirituale la care au acces liber toți cetățenii. Pentru că a fost consolidat un climat care să facă posibilă deplina afirmare a personalității umane. Pentru că, în fapt, prin transformările revoluționare produse în viața societății, propria realizare a omului, la nivel individual și al maselor, a devenit o realitate fundamentală în REPUBLICA noastră socialistă, al cărei al 40-lea an de existență eroică îl aniversează cu mîndrie întreg poporul.

Adrian VASILESCU

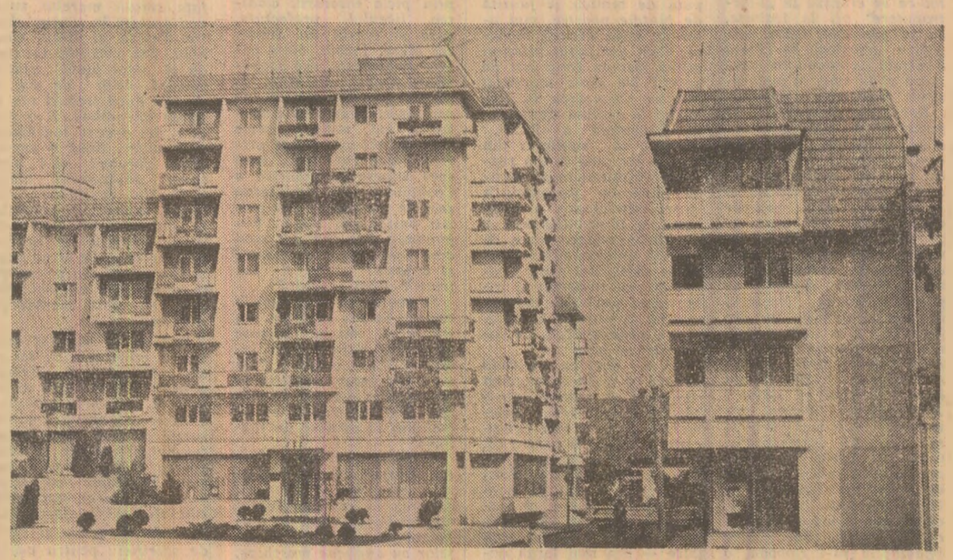

MUNCA POLITICĂ ÎN VIAȚA UNITĂȚILOR, VIAȚA UNITĂȚILOR ÎN MUNCA POLITICĂ

Cum poate fi probată în practică forța de înrîurire a muncii educative ? Cum poate fi apreciată capacitatea ei de a mobiliza spiritul de răspundere al oamenilor muncii, experiența și inițiativa muncitorească ? Înainte de toate, răspunsul la aceste întrebări îl aflăm, desigur, în rezultatele activității productive. Pentru că munca politică vizează în mod prioritar formarea și dezvoltarea gîndirii economice, a răspunderii de proprietar, producător și beneficiar al rezultatelor muncii proprii, a înaltei răspunderi muncitorești pentru buna gospodărire și dezvoltare a proprietății socialiste.

Un răspuns concret la întrebările puse la început îl poate furniza modul în care este organizată și se desfășoară munca politico-educativă în două puternice colective muncitorești din municipiul Reșița — **Combinatul siderurgic și Întreprinderea de construcții de mașini.** Sînt două mari unități, situate pe aceeași platformă industrială și avînd în comun nu doar o îndelungată tradiție muncitorească, dar și cooperarea directă în realizarea producției. În timpul documentării noastre aici s-a evidențiat, de asemenea, că aceste două întreprinderi reprezentative ale industriei reșițene au în același timp o experiență și preocupări comune în organizarea muncii politico-educative.

Încă de la intrarea pe poarta combinatului siderurgic, pe aleea ce duce spre laminorul degrosisor și secția de semifabricate am putut lua cunoștință de obiectivele principale ale planului economic pe acest an. Am aflat de la acest prim contact cu uzina și de fruntașii fiecărei secții, ca și de rezultatele și preocupările colectivului de aici în domeniul perfecționării organizării și modernizării proceselor de producție. În această veritabilă „gazetă a uzinei" pe care o alcătuiesc panourile de pe aleea principală am întîlnit, de asemenea, numeroase grafice sugestive privind creșterea producției în ultimii ani, panouri viu colorate care conțin chemări la întrecere, angajamente, obiective prioritare ale siderurgiei românești în etapa actuală.

Pentru cel care vine prima dată aici, panourile și graficele afișate în curtea uzinei, ca și în secțiile de producție, constituie un mijloc convingător de a cunoaște realizările și preocupările actuale ale colectivului de muncă. Ne-am întrebat însă din primul moment dacă eficiența mesajului acestor panouri rămîne aceeași și pentru cel care intră zi de zi pe poarta uzinei. Cît de nouă, cît de convingătoare este, cît de operativ reflectă propaganda vizuală de aici dinamica realizărilor, ca și a preocupărilor acestui puternic colectiv muncitoresc ?

„Înțelegem într-adevăr sistemul unitar de propagandă vizuală pe care l-am organizat în uzină ca pe o veritabilă gazetă mereu înnoită, ne-a spus tovarășul **Mihai Trifunescu**, secretarul adjunct al comitetului de partid de la combinatul siderurgic. De aceea punem mereu pe primul plan sarcinile prezentului, cerințele actuale ale muncii noastre, ale creșterii eficienței și calității activității productive. Urmărim cu deosebire felul în care munca de propagandă abordează problemele economice concrete, fie că se referă la obiectivele planului de producție, la angajamentele asumate în adunările generale ale oamenilor muncii, la chemările la întrecere sau la stadiul realizării efective a sarcinilor de plan".

La fel ca în oricare altă unitate economică, și la combinatul siderurgic reșițean obiectivele de plan sînt defalcate pe secții și ateliere, urmărite lunar sau chiar pe schimburi și pe ore, înscrise operativ pe panouri aflate în locuri vizibile în secțiile de producție sau la fiecare loc de muncă. Aveam să întîlnim, de altfel, în timpul documentării noastre, multe asemenea panouri de urmărire operativă și de comparare nemijlocită a rezultatelor fiecărui schimb. Aceste preocupări ale muncii politice se regăsesc și în rezultatele în producție, în creșterea de la an la an a productivității muncii, în realizările de plan la oțel, fontă, laminate mijlocii și ușoare. În acest sens, experiența unora din secțiile combinatului siderurgic merită a fi generalizată în viitor la fiecare loc de muncă.

Un exemplu. La secția de reparații mașini și agregate siderurgice, una din secțiile model pentru munca politico-educativă din combinat, s-a lansat cu ani în urmă inițiativa ca fiecare comunist din secție să se ocupe de formarea profesională și educarea comunistă a unui tînăr. Ce se întîmplă astăzi cu această inițiativă ? Ea a devenit între timp un fapt curent al activității colectivului, fără să-și piardă însă nimic din elanul de la început, și nici din valențele ei educative. Nu este lipsit de semnificație să notăm că acest mod responsabil de a-i forma pe tinerii care au astăzi o pondere importantă în colectivul de muncă a contribuit în bună măsură la situarea constantă pe un loc fruntaș pe combinat a secției de reparații mașini și agregate siderurgice.

Multe preocupări asemănătoare privind racordarea muncii de propagandă la cerințele concrete ale procesului de producție aveam să constatăm în dimineața următoare la întreprinderea de construcții de mașini, situată pe aceeași platformă industrială.

În timpul documentării noastre, în secția mecanică mijlocie și utilaj hidraulic am putut citi pe un panou un calcul simplu și convingător : *„1 procent de creștere a productivității muncii în secția noastră înseamnă economii de 1 200 000 lei anual"*. Și un alt exemplu, din atelierul de montaj al secției de motoare electrice : *„1 kWh pe zi economisit de fiecare lucrător din atelierul nostru înseamnă economii de 100 000 lei anual"*. Sînt cuprinse în aceste panouri mesaje convingătoare, care atestă preocuparea ca munca de propagandă să contribuie la cunoașterea efectelor pozitive ale economiei, oricît de mică ar fi aceasta. Am evidențiat acest gen de preocupări pentru că ele confirmă adevărul că munca de propagandă nu poate fi redusă pur și simplu la un îndemn general de acțiune, ci ea are înainte de toate un conținut informațional concret, comunică un fapt de muncă semnificativ, un obiectiv economic mobilizator, o stare de fapt care trebuie depășită. Acest conținut informațional concret este cel care asigură în ultimă instanță ca oamenii să știe ce au de făcut. Uneori, conținutul cu adevărat semnificativ al mesajului poate prezenta prin el însuși un îndemn la acțiune. El poate chiar să înlocuiască adesea obișnuitul semn de exclamare caligrafiat la încheierea rîndurilor de text de pe un panou.

Cerința de a pune în evidență semnificațiile principale ale mesajului muncii de propagandă este ilustrată nu numai de realizările în acest plan ale organizațiilor de partid din întreprinderea de construcții de mașini, dar și de unele din neîmplinirile muncii politico-educative de aici.

„Nu întotdeauna am reușit, ne-a spus în acest sens tovarășul **Ionel Drăgan**, secretar adjunct al comitetului de partid din cadrul întreprinderii, ca formele muncii de propagandă pe care le folosim să prezinte operativ realizările deosebite sau stările de lucruri negative, să mobilizeze prompt opinia colectivă".

Cunoașterea experienței și a resurselor de perfecționare a muncii politice de care dispune acest puternic colectiv muncitoresc ne-a dat de altfel și nouă convingerea că formele muncii educative își pot aduce o contribuție mai mare la realizarea obiectivelor economice. Începînd cu formarea unei opinii ferme împotriva abaterilor de la disciplina tehnologică și continuînd cu popularizarea rezultatelor bune sau semnalarea neajunsurilor, în cadrul vitrinelor calității (organizate în fiecare secție și atelier), prin „buletinul calității", pe care-l prezintă lunar programul stației de radioamplificare, ca și prin abordarea concretă a problemelor calității și eficienței în cadrul dezbaterilor din învățămîntul politico-ideologic.

O analiză exigentă a muncii politice desfășurate în cele două unități relevă de asemenea că există importante rezerve de creștere a eficienței și a forței sale mobilizatoare.

Între problemele de muncă ce își așteaptă încă rezolvarea în cele două unități se numără nerealizarea unor indicatori care exprimă eficiența proceselor productive, faptul că indicele de utilizare intensivă a utilajelor s-a situat sub nivelul prevăzut, că și volumul încă mare de pierderi tehnologice. Ce a făcut, concret, munca de propagandă pentru a ajuta la depășirea acestor neajunsuri ? Ea a fost desigur axată pe teme actuale, dar eficiența mesajului său a fost în bună măsură redusă datorită lipsei de operativitate în prezentarea unor fenomene negative, faptului că nu a reușit întotdeauna să prezinte realitățile producției în dinamica lor. Reluarea de la o secție la alta, în forme cvasiidentice, a chemărilor și îndemnurilor conținute în grafice și în lozinci contribuie, de asemenea, la crearea impresiei de repetare, de monotonie, care duce îndeobște la scăderea în proporție geometrică a receptivității. Nu întîmplător, la întrebarea pe care am adresat-o muncitorilor din secțiile pe care le-am vizitat : „Ce ați reținut din mesajul concret de muncă transmis de panoul din fața dumneavoastră ?" răspunsurile au probat mai degrabă familiarizarea interlocutorilor noștri cu probleme de ordin general ale productivității și calității în etapa actuală de dezvoltare a economiei, decît cu datele concrete care privesc creșterea acestor indicatori în secția sau atelierul în care ei lucrează.

Această constatare evidențiază prin ea însăși o concluzie comună. Aceea că în munca educativă realizările, ca și neîmplinirile, depind în bună măsură de felul în care organizarea și desfășurarea acțiunilor răspund în mod operativ și la obiect problematicii particulare a fiecărui loc de muncă și a fiecărui colectiv. O concluzie și un îndemn totodată.

Ion D. CUCU
corespondentul „Scînteii"

DIN ALBUMUL ÎMPLINIRILOR SOCIALISTE

BUCUREȘTI — INIMA MEREU TÎNĂRĂ A ȚĂRII

Un grandios program de reînnoire urbanistică și de sistematizare și modernizare prinde viață pe zi ce trece în capitala mereu tînără a patriei noastre, program elaborat, într-o concepție unitară, din inițiativa și sub directa îndrumare a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Spre a înțelege amploarea transformărilor înregistrate de la Bucureștiul anului 1965 la Bucureștiul anului 1987 este destul să ne gîndim că aceasta înseamnă, practic, edificarea unui nou oraș cu 500 000 de apartamente. Da, o jumătate de milion de apartamente, un jubileu sărbătorit de curînd de constructori, dar care a trecut aproape neobservat în ritmul trepidant al construcției de locuințe în capitala de azi a României. Înainte, și înălțarea unui singur bloc era un eveniment. Astăzi, sîntem permanent martorii unor importante realizări edilitare, cu care ne-am obișnuit, care au intrat în firescul acestei redimensionări revoluționare a orașului. Cartiere cu mii de apartamente, cu zeci de mii de locuitori, numeroase obiective social-edilitare trec aproape pe neobservate de la schițe și proiecte, de pe planșetă pe locul unor anacronice mărturii ale trecutului, înălțîndu-și contururile spre înălțimi. Așa s-au semnat certificatele de naștere ale noilor ansambluri și cartiere : Aviației, Mărgeanului, Brîncoveanu, Piața Unirii, Mihai Bravu și cîte altele, uluitoare nu numai prin rapiditatea cu care au fost înălțate, ci și prin frumusețea lor arhitecturală, prin monumentalitatea și funcționalitatea lor. Așa și-a metamorfozat deodată înfățișarea și Calea Moșilor — contrastul imaginilor alăturate este mai mult decît edificator — de la insalubrele dughene la impresionanta arteră flancată de durabilele construcții ale socialismului și păcii în luminoșii ani ai Republicii : case, mii de case, de blocuri de locuințe pentru oamenii muncii. În anii din urmă, Bucureștiul s-a îmbogățit cu realizări edilitare de această anvergură, succedate în același ritm prodigios : amenajarea complexă a Dîmboviței, devenită o apă cristalină peste care se arcuiesc inspiratele sale poduri, marile pasaje denivelate, demne de orice mare metropolă a lumii, numeroasele piețe agroalimentare și complexe comerciale sau de sănătate. Zilele trecute, presa a consemnat o altă știre de natura celor intrate în cotidianul vieții bucureștenilor : s-a dat în funcțiune stația de metrou Gara de Nord, care o leagă de întreaga rețea existentă ; aproape 50 de kilometri de metrou, în numai opt ani de la inaugurarea primei linii.

Alte și alte noi obiective se vor finaliza în următorii cîțiva ani, schimbînd fundamental chipul Capitalei : noul centru politico-administrativ, a treia magistrală de metrou, amenajarea cursului rîului Argeș care va face ca Bucureștiul să devină port la Dunăre și mare. Și, totodată, se vor înălța alte și alte cartiere cu noi blocuri de locuințe, cu mari magazine și piețe, cu școli și unități sanitare. În cincinalul 1986—1990, în Capitală se construiesc 150 000 de apartamente pentru oamenii muncii. În anul 40 al Republicii, Bucureștiul întruchipează strălucit una din permanențele definitorii ale poporului nostru : vocația de a construi. Dar coordonatele pe care se desfășoară acest efort constructiv, ritmul și măreția izbînzilor ce-l însoțesc nu-și găsesc termen de comparație în oglinda istoriei.

Ion MARIN

Contractul economic — la baza integrării învățămîntului cu cercetarea și producția

Rod al gîndirii profund novatoare, originale a tovarășului Nicolae Ceaușescu, modelul românesc de învățămînt are drept coordonată fundamentală integrarea organică a acestuia cu cercetarea și producția. Prin conținutul ei propriu-zis și prin mecanismele sale de manifestare, **relația integratoare învățămînt-cercetare-producție** are o configurație sistemică, determinată de sensul dublu al acțiunii elementelor ei : dinspre învățămînt spre cercetare și producție și dinspre producție și cercetare spre învățămînt. Amintita relație are astfel și **o semnificație de ordin economic**, vizînd imperativul producției, precum și o semnificație mai generală, de ordin social, întrucît privește dezvoltarea economică, la rîndul ei ca bază a dezvoltării sociale de ansamblu.

Astăzi, școala tinde să dobîndească și realizează în tot mai mare măsură o nouă funcție, în strînsă corelație cu celelalte avute pînă acum : **funcția economică**. În nemijlocită legătură cu această nouă și semnificativă funcție, în fața școlii superioare se ridică o problemă de fond, care privește integrarea și racordarea sa la circuitul economic național în sensul cerut oricărei unități economice. Mai mult, această cerință capătă semnificații amplificate dacă avem în vedere ponderea ridicată pe care creația științifică-tehnică o are în cadrul ofertei institutelor de învățămînt superior, în special a celor de profil tehnic, realizată în relațiile lor de schimb și cooperare cu partenerii din sfera producției materiale.

Între multiplele modalități practice, de mare eficiență, de care școala se poate sluji, în cadrul legislativ național, în scopul aprofundării integrării sale cu practica socială, se înscrie și **contractul economic** încheiat de instituțiile de învățămînt superior cu diferiți beneficiari. Reglementările în vigoare și îmbunătățirile ce se pot aduce relațiilor contractuale oferă largi posibilități instituțiilor de învățămînt superior în direcția desfășurării unei activități de cercetare, proiectare și producție de înaltă eficiență și finalitate socială. Or, la o analiză mai atentă, trebuie să recunoaștem că, pînă în prezent, școala superioară a valorificat doar parțial avantajele oferite de sistemul contractelor economice în interesul sporirii eficienței întregii activități universitare.

Vorbind de aceste avantaje, avem în vedere, în primul rînd, faptul că, în esență, contractul economic se constituie, pentru fiecare unitate productivă, deci și pentru instituțiile de învățămînt superior, într-un instrument eficient și operant care asigură **integrarea acestora** în circuitul economic național. Aceasta întrucît, se știe, conform legislației noastre, contractul economic este nu numai un instrument, de fapt principalul, de fundamentare a planului, dar și o pîrghie eficace de realizare a prevederilor de plan. Cum întreaga viață economico-socială a țării este integrată planului național unic, rezultă cerința stringentă, reliefată pregnant și în lucrările plenarei Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, de a face din încheierea și executarea contractelor economice o preocupare de fond și permanentă a oricărei unități, implicit a instituțiilor de învățămînt superior.

În al doilea rînd, contractul economic oferă **stabilitate și certitudini** pentru activitatea de perspectivă a școlii superioare, aspect care se corelează organic cu specificul și obiectivele învățămîntului. Prin însăși natura funcțiilor sale, școala de toate gradele, inclusiv cea superioară, vizează în fond viitorul, ceea ce o obligă la racordarea obiectivelor și mijloacelor sale la țelurile dezvoltării economico-sociale a țării în perspectivă. În acest cadru, încheierea de către instituțiile de învățămînt superior a unor contracte, chiar pe termen lung și mediu, cu unități din producție și cercetare, poate genera efecte benefice de durată pentru ambii parteneri. Evident, aceasta implică o mai bună conlucrare între ofertant și beneficiar pe terenul corelării programelor de dezvoltare și modernizare ale unităților economice cu planurile de cercetare ale catedrelor, facultăților și institutelor, care să depășească orizontul relativ limitat practicat în prezent. Această posibilitate este operantă atît pentru cercetarea aplicativă, cît și (poate mai ales) pentru cea fundamentală.

În al treilea rînd, experiența de pînă acum probează faptul incontestabil că **contractul economic** a devenit, și poate deveni într-o măsură sporită, un **mijloc eficient de promovare a intereselor școlii, a produselor ei, a creației științifice-tehnice** ce se desfășoară în cadrul său. De regulă, deocamdată, obiectul contractelor pe care instituțele de învățămînt superior le angajează cu beneficiarii săi privește activitatea de cercetare științifică, precum și produsele create în unitățile de producție (ateliere, hale etc.). Așadar, prin sistemul contractelor, școala superioară aduce în circuitul economic național tehnici și tehnologii noi, produse originale, idei și lucrări fundamentale, care, pe de o parte, dau substanță și valoare sporite contribuției sale la progresul accelerat și multilateral al patriei, iar, pe de altă parte, ridică prestigiul fiecărui institut, al fiecărui colectiv de muncă pe plan național și internațional. În acest cadru, aș dori să menționez că cercetările contractate de Institutul politehnic din Iași include teme privind automatizarea complexă și elaborarea de echipamente și tehnici de măsură evoluate, conduse prin microprocesoare ; reducerea consumurilor energetice din rețele și sisteme ; realizarea roboților industriali ; dezvoltarea tehnologiilor de obținere a celulozelor prin metode neconvenționale și valorificarea deșeurilor din industria celulozei și cea textilă ; cercetări în domeniul polimerilor semiconductori și mecano-chimiei polimerilor ; cercetări și noi tehnologii în domeniul finisajului textil și în pielărie ; cercetări în domeniul industrializării construcțiilor și dezvoltării unor tehnici și tehnologii de irigații moderne ș.a. Pentru anul în curs, institutul are un plan de cercetare contractată în valoare de aproape 47,5 milioane lei, plan care, după estimările de pînă acum, va fi substanțial depășit. Acestora li se adaugă valoarea microproducției care se ridică la 30 milioane lei. În toate catedrele și unitățile de producție s-a acționat insistent pentru inovarea produselor și creșterea calității acestora, pentru transferul în industrie de produse și tehnologii originale ; numai în anul 1987, institutul a predat industriei documentații pentru 44 produse și 9 tehnologii noi.

În al patrulea rînd, virtuțile **contractelor economice**, în soluționarea cărora sînt antrenați tot mai mulți studenți, **se răsfrîng favorabil asupra întregului proces de formare multilaterală a viitorilor specialiști.** Problemele abordate în cadrul contractelor de cercetare cultivă sistematic viziunea interdisciplinară și prospectivă, spiritul de sinteză, gîndirea economică aplicată, imperativul autoperfecționării necontenite, al angajării și responsabilității. Prin fiecare contract realizat se lărgește orizontul de cunoaștere, se îmbogățesc mijloacele de investigare, se dezvoltă puterea de creație. În egală măsură, îndeplinirea obligațiilor contractate în cadrul planului de producție al unităților din facultăți, prin contribuția preponderentă a studenților, este de natură să cultive la viitorii specialiști spiritul muncii dăruite, desfășurată în ordine și disciplină ferme, cu patos revoluționar. Din aceste perspective, contractele economice constituie pîrghii solide ce vin în sprijinul procesului instructiv-educativ desfășurat în școala superioară. De un real folos, în sensul invocat aici, poate fi extinderea practicii analizei critice făcute cu studenții asupra modului de îndeplinire a contractelor de cercetare și producție la care ei au participat, cu contribuția cadrelor didactice specializate în economie și drept-economic.

În al cincilea rînd, încheierea și îndeplinirea contractelor economice de către instituțele de învățămînt superior reprezintă și o **sursă sigură și substanțială pentru asigurarea unor importante mijloace financiare,** de care școala are nevoie în desfășurarea activității sale complexe. Desigur, relațiile contractuale în general constituie terenul unor posibile și necesare îmbunătățiri. Din perspectiva intereselor școlii superioare, asemenea perfecționări pot viza modul de evaluare diferențiată și concordantă cu realitatea a activităților și produselor pe care instituțele de învățămînt superior le angajează prin contracte, eventuala extindere a sferei de cuprindere a contractelor economice, inclusiv asupra „produselor" umane, a specialiștilor pe care îi oferim producției și vieții sociale. În contextul perfecționării mecanismului economico-financiar, al activității de planificare, prin cuprinderea integrală și realistă a tuturor sectoarelor și domeniilor producției sociale, este necesar ca specificul și contribuția acestora să se reflecte corespunzător în planul național unic. În acest cadru, precizarea făcută de secretarul general al partidului la plenara din octombrie a C.C. al P.C.R., asupra necesității de a așeza la baza întregii activități economice contractele ferme pentru toate sectoarele, prezintă o deosebită importanță și semnificație, obligînd la reflecție și acțiune, la căutarea soluțiilor practice care să confere relațiilor contractuale mai multă rigoare și eficiență.

Perspectiva tot mai pronunțat economică pe care trebuie s-o imprimăm gîndirii și acțiunii din învățămîntul superior ne determină să acționăm, în continuare, atît pentru îmbunătățiri de ordin cantitativ și calitativ în planul întregii activități ce constituie obiectul contractelor încheiate cu beneficiarii, cît și în direcția perfecționării cadrului și mecanismului de funcționare a raporturilor de schimb și cooperare cu partenerii și colaboratorii noștri. De aceea, ne propunem să acționăm cu întreaga capacitate pentru soluționarea problemelor ce decurg din orientările majore ale dezvoltării economico-sociale, pentru scurtarea ciclului cercetare-producție, pentru gospodărirea cu cea mai mare atenție a resurselor afectate cercetării. Vom intensifica preocupările pentru îmbinarea mai strînsă a cercetării aplicative cu cercetarea fundamentală și vom dezvolta cercetarea interdisciplinară determinată de stadiul și complexitatea dezvoltării contemporane. Totodată vom ține seama, într-o măsură crescîndă, de necesitatea sporirii cercetării economice destinate modernizării, structurii de ramură și subramură a economiei noastre, optimizării unor procese și accentuării factorilor intensivi ai dezvoltării.

Așadar, aprofundarea legăturilor dintre instituțele de învățămînt superior și celelalte unități din economie, prin intermediul contractelor economice, reprezintă temeiul sigur al dezvoltării și perfecționării continue a învățămîntului românesc în condițiile noii revoluții științifice-tehnice. În felul acesta, la baza perfecționării întregului proces instructiv-educativ vom așeza tot mai ferm principiul legării lui strînse cu viața, al integrării cu cercetarea și producția — concepție novatoare, revoluționară elaborată și fundamentată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și confirmată întru totul de practica social-economică.

Școala superioară românească este chemată să valorifice cît mai bine condițiile ce-i sînt create, astfel încît să-și îndeplinească cu eficiență maximă rolul său social. Așa cum arăta tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu în cuvîntarea la recenta plenară a Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, „numai printr-o intensă activitate de cercetare științifică, printr-un învățămînt bun, printr-o temeinică pregătire a cadrelor, a muncitorilor, a inginerilor, a specialiștilor, prin reciclarea lor continuă vom putea înfăptui în bune condiții marile sarcini și obiective de dezvoltare intensivă a economiei naționale".

Prof. univ. dr.
Cameluța BELDIE
rectorul Institutului politehnic din Iași

tv

20.00 Telejurnal
20.35 Economia românească în cel de-al 40-lea an al Republicii. Împliniri și perspective în lumina documentelor Conferinței Naționale a partidului. Documentar (color)
20.50 Timp al marilor înfăptuiri revoluționare. Metrou — stația Gara de Nord. Reportaj (color)
21.05 La mulți ani, Republică iubită ! Muzică patriotică, revoluționară (color)
21.15 Havana (color). Reportaj
21.30 Republica 40 în epoca de aur a țării. Istoria șantierelor — șantierele istoriei (color). Documentar
21.45 Telejurnal
22.00 Închiderea programului

Citiți în
ALMANAHUL „SCÎNTEIA" 1988 !

Almanahul „Scînteia" 1988 se găsește la centrele de difuzare a presei

teatre

● Teatrul Național (14 71 71, Sala mare) : Zbor deasupra unui cuib de cuci — (8 ; (sala Amfiteatru) : Poveste din Hollywood — 18.
● Opera Română (13 18 57) : Seară vieneză — 18.
● Teatrul de operetă (13 63 48, bd. N. Bălcescu 2) : Oklahoma — 18.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : Secretul familiei Posket — 18 ; (sala Grădina Icoanei, 11 95 44) : Uriașii munților — 18.
● Teatrul Mic (14 70 81) : O femeie drăguță cu o floare și ferestre spre nord — 18.
● Teatrul Foarte Mic (14 09 05) : Bătrîna și hoțul — 18.30.
● Teatrul de comedie (16 64 60) : Sfîntul Mitică Blajinu — 18.
● Teatrul „C. I. Nottara" (59 31 03, sala Magheru) : Scapino — 18 ; (sala Studio) : Iva-Diva — 18.30.
● Teatrul Giulești (sala Majestic, 14 72 34) : Să nu-ți faci prăvălie cu scară — 18.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (15 36 78, sala Savoy) : Savoy, Savoy — 18.
● Ansamblul artistic „Rapsodia Română" (13 13 00) ; Cîntă, ciocîrlie — 18.
● Teatrul „Ion Creangă" (50 26 53) : Extemporal la... varietăți — 10.30.
● Circul București (10 41 95) : Cavalcada circului — 18.30.

cinema

● „Republică, măreață vatră". Figuranții : PATRIA (11 86 25) — 9 ; 12,15 ; 15,30 ; 18,45. BUZEȘTI (50 43 58) — 15 ; 18.
● „Republică în sărbătoare". Zile fierbinți : SCALA (11 03 72) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● Totul se plătește : EXCELSIOR (63 49 45) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19. GLORIA (47 46 75) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● Vulcanul stins : LIRA (31 71 71) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19. VOLGA (79 71 26) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● Cale liberă : COTROCENI (49 48 48) — 15 ; 17 ; 19. POPULAR (35 15 17) — 13 ; 17 ; 19.
● Moromeții — 15 ; 18. Mirajele iubirii — 9 ; 11 ; 13 ; ARTA (21 31 86).
● Cetatea ascunsă : PROGRESUL (23 94 10) — 15 ; 17 ; 19.
● Secretul lui Nemesis : FERENTARI (80 49 85) — 14 ; 16,30 ; 18,45. PACEA (71 30 85) — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19.
● Program special pentru copii și tineret : DOINA (16 35 38) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● O femeie singură : TIMPURI NOI (15 61 10) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● Școală de conducători auto : DRUMUL SĂRII (31 28 13) — 15 ; 17 ; 19.
● Mirajele iubirii : GIULEȘTI (17 55 46) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● Acțiunea „Topolino" : MIORIȚA (14 27 14) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19.
● Caracterizarea : MUNCA (21 50 97) — 15 ; 17 ; 19.

PROFUNDE ÎNNOIRI SOCIALISTE

(Urmare din pag. I)

le întîlnesc în noua Constanța, cu gara și noile ei bulevarde, cu deschiderile și amenajările portuare, largi, funcționale, modern echipate, cu vapoare ce vin și pleacă în șiruri de cocoare avatice și cu tot Litoralul, construit ca o salbă de perle, strălucind la pieptul albastru al mării.

Aș trece după asta la Craiova să mă minunez de tot ce se creează la „Electroputere" ori la Slatina, ca să poposesc, într-o desfătare artistică, în Piața Centrală pardosită cu marmură policromă, în incintătoare distribuție artistică.

Dar oare, peregrinînd, aș putea să nu mă opresc, o clipă, pe podul cel nou de la Cernavodă, să-i măsor cu privirea uimită dimensiunile uriașe, zvelțețea și soliditatea și să-l compar cu cel vechi, pe care, aproape un secol, nu l-a întrecut nimeni ? Tinerii constructori, urmașii bătrînului Anghel Saligny, ar putea spune ca Meșterul Manole și fîrtații lui din legendă : „Ca noi meșteri mari, / Calfe și zidari / Alții nici că sînt / Pe acest pămînt ! / Află că noi știm / Oricînd să zidim / Altă clădire / Pentru pomenire / Mult mai frumoasă / Și mai luminoasă"... Căci, în adevăr, în stînga noului pod întîlnim luciul de cobalt al Canalului ce leagă Dunărea cu Marea, adevărată capodoperă a acestei epoci. Sau, dacă imaginația ni-i slobodă, o mai putem plimba pe la hidrocentralele de pe Dunare, Olt, Argeș, Siret... O putem cobori prin stațiile metroului bucureștean, așa după cum îi putem oferi și planurile noilor proiecte legate de modernizarea Capitalei și legarea ei, canalier, cu Dunărea.

Impresionantul bilanț, sugerat aici numai în cîteva esențe, nu-i un act festivist, ci o îmbucurătoare realitate, concretă, cu durabilitate în veac, concepută de mintea și făurită de brațele noastre, mai ales de două decenii încoace. Cum am putut înfăptui atîtea într-un timp atît de scurt ? Ne arată tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul la recenta Conferință Națională a P.C.R. : „Doresc să subliniez din nou că tot ceea ce am realizat reprezintă rodul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, a întregului popor, care, în deplină unitate, sub conducerea partidului nostru comunist, au înfăptuit și înfăptuiesc neabătut politica internă și externă, de făurire a socialismului, de colaborare și pace".

Da, a fost cu putință pentru că trăim și muncim entuziast și solidar într-o republică socialistă, întemeiată pe cele mai democrate principii și pentru că, așa cum precizează tot secretarul general al partidului : „Am pornit și pornim de la faptul că socialismul însuși reprezintă — și trebuie să asigure — cea mai largă democrație, cel mai corespunzător cadru pentru ca toate clasele și categoriile sociale, întregul popor să poată participa direct la conducerea societății".

În 30 Decembrie 1947 mă aflam la Piatra Neamț. După festivitatea închinată proclamării Republicii am urcat, singur, în Parcul Cozla. De sus, de la rondul doi, vedeam modestul meu tîrg al adolescenței, neschimbat din vremea lui Callistrat Hogaș. Descifram, prin pîcla înserării, clădirea liceului, prefectura, gara și turnul lui Ștefan cel Mare. Încolo, biete căsuțe semirurale, sub acoperișuri hîtite, pleoștite, ca niște jerpelite căciuli de om sărac. Pentru că priveliștea mă mîhnea peste măsură, mi-am mutat privirea spre Pietricica, apoi spre silueta dinozaurică a Ceahlăului. Mă frămîntau zeci de întrebări : Am primit vestea cea mare : Republica ; dar cum ne vom croi noua viață a noastră și a țării ? Vom fi înfrînți ? Vom izbîndi ?

Și pentru că răspunsurile veneau în pas șovăitor, am simțit că mi se umezesc ochii, sub puterea unei întrebări mai intime : Cum va arăta orașul amintirilor peste patru decenii, de pildă ? Nu îndrăzneam să-mi închipui să gîndesc un răspuns.

Astă-vară am privit Piatra Neamț de pe același rond al parcului. Cu totul alt oraș. În locul sordidului mal al Cuiejdiului, un bulevard-falezâ. În locul ultelor cu dughene meschine, bulevardul Chimiei sau al Bicazului ; în locul cocioabelor, hoteluri, complexe comerciale și blocuri de locuit într-o incitătoare arhitectură armonios colorată. Priveliștea mi s-a oferit ca o mirifică pînză pară că anume ca să-mi usuce lacrima de atunci. Din vechiul tîrg au mai rămas doar Liceul, Gara, fosta prefectură — azi muzeu de istorie — și turnul lui Ștefan cel Mare.

M-am oprit, o clipă, în fața statuii marelui voievod așezată în scuarul dintre Teatru și Hotel Ceahlău. Stă sprijinit în spadă și cată blînd asupra noastră, celor de azi, în trecere după treburi sau în popas de odihnă. E o privire din trecut îndreptată spre viitor. Simt o ancestrală poruncă să-i șoptesc : „Mulțumesc, măria ta !" Un mulțumesc din inimă, cuvenit, cu prisosință, tuturor celor care bine ne-au ocîrmuit ca să fim ceea ce am fost și ne ocîrmuiesc și azi, cu pricepere, în calea spre viitorul spre care, cu toată încrederea, năzuim.

Iată de ce sufletul nostru se mîndrește cu tot ce am înfăptuit sub steagul glorios al Republicii, cu tot ceea ce, știm bine, sub conducerea gloriosului nostru partid comunist, vom înfăptui de aici încolo, în țară, pentru țară. Fiindcă noi toți înțelegem că alesii țării, fruntea ei, comuniștii sînt slujbași ai țării, animați de abnegație și spirit de sacrificiu pentru veșnica ei înălțare.

40 DE ANI DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII

MANIFESTĂRI POLITICO-EDUCATIVE ȘI CULTURAL-ARTISTICE

Simpozion organizat de Ministerul Apărării Naționale

Luni a avut loc la Ministerul Apărării Naționale simpozionul dedicat aniversării a 40 de ani de la proclamarea Republicii.

Au prezentat comunicări membri ai Consiliului de conducere al Ministerului Apărării Naționale, activiști de partid și de stat, oameni de știință, istorici.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții au adresat o telegramă **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor Armate**, în care se spune :

Simpozionul constituie pentru noi, pentru personalul armatei, un fericit prilej de a ne exprima, încă o dată, dragostea nețărmurită și recunoștința fierbinte pentru prodigioasa activitate pe care o consacrați fără preget, de mai bine de cinci decenii, intereselor fundamentale ale poporului, revoluției și construcției socialiste, transpunerii neabătute în viață a Programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Totodată, ne facem o inaltă datorie de onoare din a aduce un respectuos omagiu și a da expresie simțămintelor ce le nutrim față de activitatea neobosită a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, militant de frunte al partidului și statului nostru, om de știință de largă recunoaștere și prețuire internațională, pentru contribuția remarcabilă pe care o aduce la înfăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială a țării, la înflorirea științei, învățământului și culturii românești.

Mîndri de grandioasele înfăptuiri obținute de națiunea noastră, vă încredințăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că întreaga ostire va acționa cu fermitate și eficiență sporite pentru îndeplinirea exemplară a hotărîrilor Congresului al XIII-lea și Conferinței Naționale ale partidului, a prevederilor Directivei privind pregătirea militară și politică a armatei în actualul cincinal, pentru a fi gata în orice moment să apere, împreună cu întregul popor, cuceririle revoluționare, independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

★

La cluburile muncitorești și casele de cultură din Capitală au continuat să se desfășoare numeroase manifestări politico-educative și cultural-artistice, dedicate celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii. Astfel, la clubul întreprinderii „23 August" a avut loc o amplă dezbatere cu tema „Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu prezentat la Conferința Națională a partidului — program magistral pentru progresul multilateral al patriei". Tot aici a avut loc un montaj literar-muzical intitulat „Slăvim Republica și tricolorul". Sub genericul „40 de ani de Republică", la Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România a avut loc faza municipală a concursului „Cine știe câștigă". Clubul Întreprinderii de confecții și tricotaje București, în colaborare cu Muzeul de istorie al municipiului București, a organizat o gală de proiecții de diapozitive pe tema „Republica la a 40-a aniversare".

În organizarea Cabinetului județean pentru activitatea ideologică și politico-educativă, la Iași s-a desfășurat simpozionul cu tema „Republica la a 40-a aniversare", în cadrul căruia s-au subliniat semnificația și importanța actului revoluționar de la 30 Decembrie 1947, contribuția maselor populare, a forțelor democratice și progresiste, conduse de partidul comunist, în marea luptă pentru răsturnarea dictaturii claselor exploatatoare și instaurarea puterii poporului. Au fost înfățișate, de asemenea, pe larg, mărețele realizări obținute de oamenii muncii din patria noastră în anii construcției socialiste, cu deosebire în perioada inaugurată de cel de-al IX-lea Congres al partidului, activitatea strălucită a tovarășului Nicolae Ceaușescu. În același ciclu de acțiuni dedicate aniversării Republicii, la Combinatul de utilaj greu din Iași a avut loc expunerea „Activitatea politico-ideologică a P.C.R. pentru formarea omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară", iar la Casa de cultură a sindicatelor a fost organizată dezbaterea „Valențele educative și patriotice ale cîntecului revoluționar" și a fost deschisă o expoziție de pictură intitulată „Flori pentru aniversarea Republicii".

Sub genericul „Omagiu Republicii", în mari întreprinderi industriale gălățene, cluburi muncitorești, case de cultură și așezăminte culturale de la sate au avut loc ample manifestări politico-educative și cultural-artistice. Numeroși oameni ai muncii de la Șantierul naval și Laminorul de tablă Galați, de la Întreprinderea de reparații auto Tecuci au audiat expuneri pe tema „40 de ani de Republică — 40 de trepte de împliniri socialiste", după care formații de amatori au prezentat recitaluri de muzică și poezie patriotică. Un simpozion dedicat Republicii la a 40-a aniversare a avut loc, de asemenea, și la Cabinetul județean pentru activitatea ideologică și politico-educativă. Sub genericul „Te cîntăm, Republică iubită", la Clubul Combinatului siderurgic Galați și Casa de cultură din municipiul Tecuci, precum și în orașele Tg. Bujor și Berești s-au desfășurat, în prezența a numeroși oameni ai muncii, spectacole literar-muzicale omagiale.

Aniversării zilei Republicii îi sînt dedicate în localitățile Doljului numeroase manifestări politico-educative și cultural-artistice. La Casa de cultură din Calafat, de exemplu, a avut loc simpozionul „Republica la cota anilor '40", la Casa de cultură din Segarcea — dezbaterea „România socialistă și prefigurările ei viitoare în documentele Conferinței Naționale a partidului", întregită de simpozionul „Sub flamura partidului, în cei 40 de ani de Republică", iar la cinematograful din Băilești — expunerea „Republica în conștiința poporului român". În același context se înscriu, de asemenea, simpozionul „40 de ani de la proclamarea Republicii", organizat de Comitetul județean Dolj al U.T.C. la Casa de cultură a științei și tehnicii pentru tineret Craiova, montajul literar „Republicii, un imn de slavă", prezentat la biblioteca județeană, și recitalul de poezie „Republică, măreață vatră" — la Întreprinderea de biosinteză Calafat.

La casele de cultură din Slobozia, Urziceni și Țăndărei, la Clubul muncitoresc din Feteești, la căminele culturale din comunele Gheorghe Lazăr, Gheorghe Doja, Făcăeni, Bucu, Grivița, Movila, Sudiți, în alte localități din județul Ialomița au fost prezentate expuneri pe teme ca „Stadiul actual al edificării socialismului în țara noastră. Trecerea României, pînă în anul 1990, la stadiul de țară cu nivel mediu de dezvoltare" și „Transformările revoluționare în structura social-politică a României în cei 40 de ani de la proclamarea Republicii". Formații artistice laureate ale Festivalului național „Cîntarea României" au prezentat spectacole omagiale dedicate zilei Republicii.

La Clubul Șantierului naval Oltenița, Clubul tineretului din Călărași, în comunele Lehliu-Gară, Dragoș-Vodă, Mitreni, Curcani, Ulmeni, Dichiseni, Modelu, Roșești, Borcea, Perișoru, din județul Călărași, este prezentată, în aceste zile, expunerea „România la a 40-a aniversare. Politica P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism". La teatrul popular din Călărași s-a organizat spectacolul omagial „Ani de lumină, ani de glorii", la Școala nr. 2 un bogat program artistic sub genericul „La mulți ani. Republică slăvită", iar la baza de agrement pentru tineret din municipiu seara cultural-distractivă intitulată „În vers și cîntec, slăvim Republica".

Înscriindu-se în șeria de manifestări politico-educative și cultural-artistice organizate în întreaga țară în întîmpinarea celei de-a 40-a aniversări a proclamării Republicii, la Casa Centrală a Armatei a avut loc vernisajul expoziției intitulate „Omagiu Republicii". Prin intermediul fotografiei, documentelor, cărților, lucrărilor de artă plastică, filateliei și numismaticii sînt evocate aspirațiile de veacuri ale poporului nostru pentru libertate și independență, momentul cu profundă rezonanță în conștiința națională al proclamării Republicii, deschizător al unei epoci noi în dezvoltarea României, în evoluția sa spre socialism și democrație. Sînt puse, sugestiv, în evidență transformările revoluționare pe care le-au cunoscut țara și ostirea sa, vocația constructivă a poporului și a armatei noastre, adîncile mutații produse în viața economică și socială în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului.

Înmînarea diplomelor de onoare ale C.C. al U.T.C.

Luni, 28 decembrie, la sediul C.C. al U.T.C. a avut loc, în cadrul unei festivități, înmînarea Diplomei de onoare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist cîștigătorilor la etapele pe țară ale concursurilor profesionale și olimpiadelor pe meserii, precum și a concursului de creație tehnico-științifică pentru tineret în anul 1987.

Participanții la festivitate au dat expresie sentimentelor de profundă dragoste și înaltă recunoștință ale tuturor tinerilor țării față de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru minunatele condiții de învățătură, formare și viață create tinerei generații, pentru activitatea neobosită consacrată progresului multilateral al României, afirmării plenare prin muncă și creație a tineretului.

A fost reafirmată hotărîrea fermă a tinerei generații ca, urmînd neabătut strălucitul exemplu de acțiune și gîndire revoluționară al secretarului general al partidului, să-și sporească aportul la înfăptuirea măreților obiective stabilite de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale P.C.R., pentru înălțarea României socialiste pe noi culmi de progres și civilizație.

În cadrul festivității a luat cuvîntul tovarășul Ioan Toma, prim-secretar al Comitetului Central al U.T.C.

BUZĂU : Importante realizări în producție

Ca urmare a organizării judicioase a producției și a muncii, aprovizionării ritmice cu materii prime și materiale, a creșterii productivității muncii și reducerii cheltuielilor pe unitatea de produs, 52 unități economice din industria județului Buzău și-au îndeplinit înainte de termen planul anual la producția-marfă industrială. Printre colectivele de oameni ai muncii cu rezultate deosebite în întrecerea socialistă pe 1987 se numără cele de la Întreprinderea de garnituri de frînă și etanșare, Întreprinderea de producere și industrializare a legumelor și fructelor Rîmnicu Sărat, Schela de producție petrolieră Berca, Întreprinderea de materiale de construcții, Întreprinderea de geamuri și Întreprinderea de contactoare Buzău, care au livrat suplimentar economiei naționale 111 milioane mc gaz metan, 30 800 tone oțel beton, 330 tone de sîrmă trasă la rece, 123 tone uleiuri minerale, 304 000 mp de geam etc. **(Stelian Chiper).**

TELEORMAN : Noi capacități în funcțiune

La Întreprinderea de rulmenți din municipiul Alexandria — unde se află în curs de materializare un amplu program de dezvoltare a acestei moderne unități constructoare de mașini — a fost pusă în funcțiune o nouă capacitate de producție. Pe noile fluxuri de fabricație se realizează rulmenți radiali cu bile pe un rînd, produse solicitate atît de beneficiarii din țară, cît și de numeroși parteneri externi. O nouă capacitate a intrat în probe tehnologice și pe platforma industrială a orașului Roșiori de Vede. Este vorba de fabrica de furfurol, dotată cu utilaje românești de înaltă tehnicitate. Pe fluxurile de fabricație se aplică o tehnologie modernă, care permite obținerea furfurolului concomitent cu celofuralul. **(Stan Ștefan).**

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 29 decembrie 1987, ora 20 — 1 ianuarie 1988, ora 20. În țară : Vremea va fi caldă pentru această perioadă, iar cerul temporar noros. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ploaie, în majoritatea regiunilor, exceptînd nord-estul țării și zona de munte, unde precipitațiile vor fi sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu unele intensificări la munte și în estul țării. La începutul intervalului, Temperaturile minime vor fi cuprinse între zero și 6 grade, izolat mai coborîte în prima noapte în depresiuni în nord-estul țării, pînă la minus 5 grade, iar cele maxime între zero și 10 grade. Local se va produce ceață și izolat polei.

Oameni, fapte, semnificații
DIN LUMEA CONSTRUCTORILOR SOCIALISMULUI

A DOUA CALE SPRE OCEAN: BAIKAL-AMUR

Uniunea Sovietică — de la a cărei constituire se împlinesc 65 de ani — este o țară imensă. Numai teritoriul ce se întinde dincolo de lanțul munților Urali măsoară aproape 13 milioane kilometri pătrați. Siberia și Extremul Orient reprezintă trei cincimi din teritoriul U.R.S.S. Întinderile siberiene sînt străbătute de patru mari fluvii : Obi, Amur, Enisei și Lena. Fiecare dintre ele depășește în lungime 4 000 de kilometri, ceea ce întrece cu mult lungimea Volgăi. Dar în timp ce Volga curge spre sud, riurile siberiene se îndreaptă spre nord, spre Oceanul Înghețat. Din cele mai vechi timpuri, oamenii au folosit cursurile de apă pentru călătorii. Însă de la vest înspre est și în direcția opusă, în aceste ținuturi nu există asemenea cursuri de apă. Tocmai de aceea a apărut problema construirii magistralei feroviare Baikal-Amur.

Un transsiberian a fost construit la începutul acestui secol. El lega partea vestică a Rusiei cu Orientul Îndepărtat. Dar numai cu un singur „fir" al drumului de fier este greu să asiguri necesitățile de transport ale economiei ce se dezvoltă cu fiecare an. Și iată că, pe la începutul anilor '70, în imensul spațiu cuprins între Baikal și Amur s-a organizat un șantier gigant. Mii și mii de tineri — comsomoliști entuziaști, împreună cu ingineri cu experiență, și-au asumat sarcina construirii noului drum spre Oceanul Pacific. Autorul acestor rînduri, căruia i s-a încredințat conducerea brigăzii de ziariști de la ziarul „Pravda" pe șantierul de construcție a BAM-ului, s-a folosit de numeroasele deplasări în cele mai fierbinți puncte ale șantierului, întîlnindu-se cu constructori și savanți — cercetători, cu activiști de partid și ai Comsomolului, cu locuitorii din îndepărtatele așezări străbătute de traseul magistralei.

Cum a debutat construcția magistralei? În vara anului 1971, am avut prilejul să merg la Ust-Kut — o mică așezare situată pe malul impunătoarei Lena. Pe atunci, liniile ferate ale stației Lena se opreau pe malul stîng al fluviului. Spre est nu mai exista nici o legătură feroviară.

Au trecut încă trei ani. Trenurile de sănii, formate din buldozere, vagoane de dormit, stații electrice diesel, înaintau anevoie, pe un ger cumplit, dinspre Ust-Kut, peste fluviul înghețat și peste smîrcurile prinse, de asemenea, în ghețuri, se străcurau prin taiga către locul unde riulețul de munte Hia se varsă în Taiur, un afluent al fluviului Lena. Timp de o lună, 17 constructori curajoși și-au croit drum printre nămeți, pe o distanță de 60 de kilometri. În cea de-a zecea zi a lunii februarie 1974, ei au zărit la capătul drumului doar o căsuță dărăpănată. În imediata apropiere a adăpostului din birne pentru vînători, ei și-au înălțat corturile.

Prima coloană, formată din 40 de autocamioane, a ajuns aici după patru zile, iar în luna mai, siberienii au întîmpinat trei sute de tineri din detașamentul constructorilor, denumit „Congresul al 27-lea al Comsomolului".

În trecut nu s-a mai construit un drum de fier în condiții naturale atît de vitrege. Din lungimea totală a magistralei, peste 1 000 de kilometri străbat axul asa-numitei Stinci a Baikalului — una dintre regiunile cu cea mai intensă activitate seismică de pe glob. Trei sînt forțele de temut ale naturii, care acționează aici concomitent : seismicitate ridicată, geruri polare și înghețul veșnic. Este suficient de arătat că variațiile de temperatură, inclusiv la Ust-Kut, pot atinge, pe parcursul a 24 de ore, 50 de grade, iar în decursul unui an — 100 de grade.

Baikalul a fost de mare ajutor făuritorilor Transsiberianului nordic. Aceasta se referă nu numai la faptul că apele lacului au reprezentat o cale pentru transportul unor încărcături destinate șantierului. Constructorii i-au simțit și mai puternic sprijinul cînd la Ust-Kut a ajuns energia electrică furnizată de hidrocentralele de la Bratsk și Ust-Ilimsk.

Energia electrică a permis constructorilor magistralei Baikal-Amur să intensifice lucrările. În plină stepă se înălțau orășele. În stîncile de granit s-au săpat tunele cu lungimi de mulți kilometri. Mălurile riurilor au fost unite prin construirea mai multor poduri. Întreaga țară devenise — se poate spune — o bază de construcții pentru BAM. În ținuturile aspre ale Siberiei au sosit detașamente de comsomoliști-constructori din toate republicile Uniunii Sovietice.

La întîlnirile cu constructorii BAM-ului mă gîndeam că realizarea acestei magistrale este doar un început. Desigur, transporturile constituie problema-cheie pentru valorificarea resurselor naturale — vaste și bogate — din regiunile estice ale U.R.S.S. Cunoscuta formulă „valorificarea Siberiei înseamnă lupta cu spațiul" exprimă exact atît necesitatea de a da viață unui ținut cu climă aspră, cît și greutățile legate de aceasta. Este totuși insuficient să croiești prin taigaua seculară o potecuță și să montezi pe terasamente șinele de cale ferată. Mai trebuie populate zonele acestei regiuni, clădite orașe și așezări muncitorești, deschise exploatări miniere și uzine, dezvoltată creșterea animalelor, cultivate cerealele păloase — toate acestea implicînd un program complex, la baza căruia se află construcția magistralei Baikal-Amur.

Aproape un milion și jumătate de kilometri pătrați — aceasta este dimensiunea zonelor care gravitează spre BAM. Aici trăiesc, de pe acum, mai bine de un milion de oameni, iar în viitorul nu prea îndepărtat, potrivit datelor sociologilor, populația ținutului va spori cu încă o jumătate de milion. Resursele naturale, de o varietate și amploare extraordinare, cantonate de-a lungul magistralei, prezintă o mare însemnătate pentru economie. Însă condițiile complexe de extracție și prelucrare a acestor resurse au cerut o cercetare științifică aprofundată. Iată de ce a fost creat Consiliul științific al Academiei de Științe a U.R.S.S. pentru problemele BAM-ului. Acest organism coordonează activitatea a zeci de subunități științifice cu cele mai diferite profiluri.

În preajma stației feroviare Berkakit se înalță un monument. Într-un imens bloc de piatră a fost tăiată o „fereastră", care sugerează o secțiune a sinei de cale ferată. Aceasta este un simbol : ramificația nordică a magistralei Baikal-Amur a străpuns duritatea munților stîncoși. În blocul de piatră este prinsă o plăcuță metalică, pe care scrie : „Constructorilor BAM-ului, care au deschis drumul spre enormele bogății ale Iakuției. Octombrie, 1977". Exact atunci a sosit primul tren în acest ținut.

Iar în prezent sînt expediate zilnic pe acest drum sute de vagoane cu cărbune de la Iakuția. Fluxul acestor transporturi crește mereu.

De-a lungul traseului magistralei urmează să fie create complexe teritoriale, unde se vor obține și prelucra materiale lemnos de înaltă calitate și cărbune cocsificabil, minereuri de fier și metale neferoase. Privind harta Siberiei și a Orientului Îndepărtat îți imaginezi magistrala Baikal-Amur ca un ax sau un trunchi de la care pornesc ramificații ce se apropie de zăcămintele de materii prime minerale, de orașele și întreprinderile din zonă. Dezvoltarea cu prioritate a transporturilor va deschide posibilități noi de valorificare a unei imense regiuni.

Este greu să instalezi linii ferate în taigaua inospitalieră, dar ele au fost totuși montate. Este dificil să construiești poduri peste riuri. Ele au fost însă realizate. Mai greu decît orice s-a dovedit a fi săparea tunelelor feroviare în pieptul munților. Drumul de fier era, practic, construit, dar tunelele nu fuseseră încă date în exploatare. Am fost nevoiți să deschidem drum pe rute ocolite de suprafață evitînd pantele abrupte din munți, garniturile de tren fiind remorcate de două sau chiar trei locomotive. Altfel nu se putea, comportamentul acestor culmi este prea dur, nu îngăduie omului să pătrundă oricum în adîncurile lor, chiar cînd el este înzestrat cu mașini și mecanisme perfecționate.

În practica sovietică privind construcția de tunele vor intra multe din noutățile verificate și aplicate în „abatajele" BAM-ului, unde au lucrat cu abnegație și constructori de metrou din Moscova și Leningrad, mineri din Donbas și din Siberia.

Primul tunel realizat a fost cel de la Nagornîi, de pe linia Tinda-Berkakit. Construit în condițiile unor geruri de 50 de grade din Iakuția, el a servit cu nădejde magistrala BAM. Un adevărat poligon al înaltei măiestrii a constructorilor a devenit tunelul Baikal. Mineri de la înaintare, artificieri, betoniști din cîteva detașamente au pătruns sub munte din vecinătatea lacului siberian pentru a deschide trenurilor un coridor de trecere.

Cel mai mare tunel de pe traseul BAM-ului este Severomuisk — pe pămîntul Republicii Buriate. Aici a fost una dintre porțiunile cele mai dificile de pe întreg traseul magistralei. Un asemenea tunel-gigant, realizat în condiții naturale deloc simple, nu a mai fost construit niciodată. Este vorba de un complex subteran complicat, însumînd 35 de kilometri, unde s-au executat galerii de transport și de drenaj, patru puțuri de mină, un mare număr de lucrări pentru accesul în tunel și amenajări auxiliare. Realizarea unui asemenea volum de muncă este dificilă chiar în condiții de lucru ideale. Prin dificultățile sale, executarea lucrării în regiunea de dincolo de Baikal — unde pămîntul este veșnic înghețat, unde au loc mișcări seismice și geruri — s-a dovedit a fi o misiune de excepție.

Și astfel, în toamna anului 1984, constructorii BAM-ului au raportat realizarea jonțiunii „de aur" a liniilor ferate ale magistralei.

Construirea magistralei BAM-ului a fost încheiată cu succes. Dar înseamnă oare aceasta că s-a încheiat construcția BAM-ului ? Desigur, nu ! În prezent se desfășoară acțiuni de amenajare a stațiilor, a ramificațiilor de linii, se construiesc depouri de locomotive și vagoane. Se lucrează la așezările muncitorești pentru constructori, pentru muncitorii din exploatare, pentru aceia care urmează să vină în zona BAM-ului spre a realiza uzine și fabrici, mine și cariere de extracție.

Astăzi, pretutindeni unde s-au instalat feroviarii, circulă cu regularitate atît trenurile de marfă, cît și cele de pasageri. Pe magistrala feroviară Baikal-Amur — cea mai tînără din țară — lucrează 35 000 de oameni. Construcția și darea în folosință a BAM-ului a devenit un eveniment remarcabil în viața U.R.S.S.

BAM are o mare însemnătate economică. Magistrala va accelera dezvoltarea forțelor de producție în Siberia și Orientul Îndepărtat, va permite atragerea în circuitul economic a unor uriașe resurse naturale.

Într-o expresie plastică, BAM reprezintă o privire în secolul viitor.

Ghenadi IASTREBȚOV

Dezvoltarea economico-socială dinamică, armonioasă a tuturor județelor țării

(Urmare din pag. 1)

me de dezvoltare, de progres, ne rezervăm prea puțin răgaz pentru a privi în urmă, pentru a ne reaminti de unde am plecat, deși retrospectiva se dovedește plină de învățăminte, de semnificații. Iată ce ne arată statisticile. În 1945, în timp ce pe ansamblul țării revenea o producție de circa 730 lei pe locuitor, acest indicator era cuprins între 86 lei pe locuitor în județul Ialomița și 3 288 lei pe locuitor în județul Hunedoara. Mari disparități teritoriale existau și în ce privește gradul de urbanizare. Dacă ponderea populației urbane la nivelul țării reprezenta numai 22,8 la sută, se înregistrau valori cuprinse între 6,1 la sută în județul Gorj și 34,2 la sută în județul Brăila. Din cei 3,6 milioane de locuitori ai orașelor, circa jumătate se aflau în municipiul București și în județele Cluj, Constanța, Dolj, Iași, Prahova și Timiș.

Firește, nivelul deosebit de scăzut de dezvoltare a forțelor de producție, repartizarea inegală a acestora pe teritoriu, gradul redus de urbanizare aveau consecințe nefavorabile și asupra calificării și instruirii populației, precum și în ce privește ocrotirea sănătății și prestările de servicii care, în raport cu situația din țările din centrul și vestul continentului, erau mult rămase în urmă, caracterizîndu-se, totodată, prin importante decalaje între diferite zone și localități, între mediul urban și rural. Decalaje, semne ale înapoierii care nu au fost estompate semnificativ nici în primele două decenii de după 23 August 1944.

În perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, lucrurile au început să se schimbe radical. Astfel, au fost stabilite și înfăptuite o seamă de măsuri de profundă originalitate privind înfăptuirea politicii de dezvoltare rațională a forțelor de producție, măsuri concepute și elaborate din inițiativa și cu aportul determinant al secretarului general al partidului. Un moment important l-a constituit reorganizarea administrativ-teritorială a țării din anul 1968, care a creat cadrul efectiv pentru înfăptuirea acestei politici, impulsionînd considerabil procesul de ridicare economico-socială a tuturor zonelor țării, asigurînd, în același timp, condiții pentru încadrarea optimă a fiecărui județ, a fiecărei localități în complexul economic național unitar.

Care au fost coordonatele dezvoltării economice în profil teritorial ? De bună seamă, coordonata fundamentală a strategiei creșterii economice pe termen lung în toate județele țării a constituit-o **industrializarea socialistă.** În acest sens, după anul 1965, **partea covîrșitoare a investițiilor a fost orientată cu precădere spre dezvoltarea industriei,** ținîndu-se seama atît de sursele de materii prime, de căile de transport, de posibilitățile de desfacere a produselor, precum și de necesitatea imprimării unui ritm mai ridicat de dezvoltare zonelor rămase în urmă în trecut. Desigur, la amplasarea unităților economice noi și la dezvoltarea celor existente au fost avute în vedere atît obiectivele și sarcinile de actualitate imediată, cît și cele de perspectivă, ținîndu-se seama și de criterii de ordin social, cum sînt : folosirea rațională a forței de muncă din fiecare județ și localitate, valorificarea superioară a resurselor materiale locale, realizarea unei structuri demografice echilibrate pe teritoriu, dezvoltarea armonioasă a centrelor urbane și rurale, în esență, deci, crearea condițiilor pentru asigurarea egalității în drepturi între toți cetățenii țării și, în mod deosebit, a dreptului constituțional la muncă.

Care sînt rezultatele acestei politici? Să recurgem din nou la statistici : în vreme ce, în perioada 1965—1985, investițiile în economie au sporit de circa 5 ori, datorită orientării cu precădere, a investițiilor spre dezvoltarea mai rapidă a industriei în județele rămase în urmă, creșteri mai mari s-au înregistrat în județele : Bistrița-Năsăud și Mehedinți — de 14 ori, Covasna, Giurgiu și Vîlcea — de 13 ori, Gorj, Sălaj și Tulcea — de 10 ori, Alba, Călărași și Vaslui — de peste 7 ori. Practic, au fost construite circa 180 de noi platforme industriale, o dată cu dezvoltarea puternică a celor existente, au fost create, în fiecare județ, cel puțin 4—5 centre industriale și au fost dezvoltate corespunzător localitățile rurale care tind să se definească tot mai mult drept centre agrar-industriale. Și încă un fapt semnificativ : în județele în care industria constructiilor de mașini era aproape inexistentă sau foarte puțin dezvoltată, ponderea acesteia a înregistrat, în aceeași perioadă, o creștere sensibilă : de la 2,8 la sută la 30,4 la sută în județul Bistrița-Năsăud, de la 2 la sută la 34,3 la sută în județul Teleorman s.a.

Într-o serie de județe, comparațiile cu trecutul sînt de-a dreptul spectaculoase : județul Mehedinți, bunăoară, realizează, singur, într-un an o producție industrială mai mare decît cea obținută în 1965 de întreaga Oltenie, iar județul Iași — o producție industrială mai mare decît cea din întreaga Moldovă. De asemenea, producția județului Galați este acum mai mare decît cea realizată în 1965 de Moldova, Oltenia și Dobrogea, luate la un loc.

Ca un corolar al tuturor acestor realități, reamintim cîteva din datele sugestive prezentate de secretarul general al partidului la Conferința Națională : dacă în 1968, anul reorganizării administrativ-teritoriale, numai 6 județe realizau o producție industrială, agricolă și din celelalte sectoare de activitate între 40,1—60 miliarde lei și doar într-un județ se depășea limita de 60 miliarde, în 1987 numai un singur județ mai realizează un volum total de activitate economică între 40,1—60 miliarde, în timp ce 15 județe depășesc 100 miliarde lei. Ceea ce demonstrează, cu puterea de netăgăduit a faptelor, justețea politicii partidului nostru privind alocarea unei însemnate părți din venitul național pentru dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție în întreaga țară, ca factor hotărîtor al întregii dezvoltări economice.

Cum s-au răsfrînt aceste rezultate pe planul vieții sociale ? Unul din efectele importante a fost creșterea personalului muncitor în toate județele țării, astfel încît în 1985 numai 5 județe mai aveau sub 250 persoane ocupate la 1 000 de locuitori, față de 32 județe în 1965. Concomitent, se remarcă o reducere a decalajului între județe în ce privește numărul de personal muncitor la 1 000 locuitori — de la 5,1 în 1965 la 2,2 în 1985. Sînt expresii ale pașilor importanți făcuți pentru înfăptuirea obiectivului major al orînduirii noastre socialiste — și anume, de a asigura accesul tuturor membrilor societății la muncă și, implicit, la venituri din muncă, posibilități reale pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

Dintre numeroase alte argumente se cuvine să ne oprim și asupra faptului că dezvoltarea economică a județelor a atras după sine progrese considerabile în privința asigurării unor condiții superioare, civilizate de locuit — peste 82 la sută din populația țării trăiește în case sau apartamente noi —, a ridicării a numeroase școli, spitale, policlinici, instituții social-culturale, a realizării unor complexe lucrări edilitare, a înfăptuirii programului de sistematizare a teritoriului.

Procese care, în perioada ce urmează, vor fi consolidate, amplificate prin înfăptuirea neabătută a obiectivelor Congresului al XIII-lea, a prevederilor programului partidului privind dezvoltarea multilaterală a tuturor județelor, a tuturor localităților patriei. Astfel, se prevede ca pînă în anul 1990 să se ajungă în fiecare județ la un volum de activitate economică de cel puțin 80 000 lei pe locuitor, iar într-un număr de 29 de județe la peste 100 000 lei pe locuitor, ceea ce va conferi potențialului economic al fiecărui județ un echilibru sănătos și dinamic, prin dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economice și a tuturor localităților. În acest scop, ritmul de dezvoltare economică a unor județe, cum sînt Botoșani, Călărași, Giurgiu, Ialomița, Suceava, Teleorman, Vaslui și Vrancea, continuă să fie superior ritmului pe ansamblul economiei.

Practic, în acest cincinal și, în continuare, pînă în anul 2000, prin înfăptuirea programelor de investiții, a celor de sistematizare urmează să se producă prefaceri importante în viața economico-socială a localităților țării, asigurîndu-se organizarea și modernizarea orașelor și comunelor, restrîngerea suprafețelor construite. Astfel, condițiile de muncă și de viață de la sate se vor apropia sensibil de cele de la orașe, ceea ce — așa cum preciza secretarul general al partidului — va duce la întărirea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare, țărănime, intelectualitate, dintre toate categoriile de oameni ai muncii, va accelera procesul de omogenizare a societății socialiste românești, va duce la crearea societății unice a poporului muncitor, constructor conștient al socialismului și comunismului.

ACTUALITATEA SPORTIVĂ

Cauze vechi, explicații noi

Menționam, în articolul precedent, că retrospectiva noastră (asupra principalelor rezultate românești înregistrate în arenele internaționale ale anului 1987) are în vedere 30 de discipline sportive. Despre cei mai buni dintre cei mai buni — gimnastele, înotătoarele, canotoarele, halterofilii — am scris în termenii laudativi cuveniți. Poate ar mai fi trebuit să adăugăm, la acest capitol de onoare, **popicele** (medaliate la mondiale cu o pereche de junioare și o pereche de seniori) și **șahul** (o calificare în turneul interzonal masculin și alte cîteva clasificări onorabile în diverse turnee).

Șase ramuri sportive cu succese remarcabile, din totalul de 30, reprezintă însă prea puțin — față de condițiile create și posibilitățile existente, față de așteptările și speranțele îndreptățite ale opiniei publice. Cercul fruntaș putea fi simțitor mărit dacă și reprezentanții altor șase discipline și-ar fi fructificat în totalitate, și nu doar parțial, șansele reale ce le-au avut în acest sens. Să le trecem în revistă :

Atletism. Doina Melinte a cucerit titlul mondial la 1 500 m (în sală), Maricica Puică „bronzul" la aceeași mondiale (în sală) și „argintul" la mondialele în aer liber, pe distanța de 3 000 m. Dar atît. În rest, numai mari promisiuni urmate de mari deziluzii — în ambele competiții.

Scrimă. Elisabeta Tufan (Guzganu) a reînnodat firul marilor succese de altădată ale scrimei noastre, cîștigînd titlul suprem la floretă, însă nici o colegă, nici un coleg „de arme" nu a mai preluat acest fir.

Fotbal. Steaua București a cucerit Supercupa Europei (în februarie) și s-a calificat pentru „sferturile" de la primăvară ale Cupei campionilor europeni. Sportul studențesc a avansat pînă în turul trei al Cupei U.E.F.A. Dintre celelalte obiective, majore, ale fotbalului nostru, nici unul nu a fost atins : naționala a ratat calificarea pentru Europene, selecționata olimpică a pierdut și ea pasul (penibil), juniorii au ieșit din cursă, Dinamo București și Universitatea Craiova au fost eliminate încă din primul tur al cupelor europene.

Judo. Un singur titlu — european — prin Mihai Cioc. La Mondiale, nici o medalie.

Box. Față de altădată, nimic de zis : două titluri mondiale de tineret (la Havana) și trei medalii de bronz (la Europenele de la Roma). Totuși...

Lupte. Situație rar întîlnită în această disciplină pînă mai anul trecut fruntașă printre fruntașe : nici un titlu mondial, nici măcar european, numai trei medalii de argint (la „libere", ceea ce este încă bine), și una de bronz (la „greco-romane", ceea ce este cu totul nemulțumitor).

Anul sportiv la ora bilanțului (III)

Dacă aceste discipline sportive au mai reușit cîte un succes răzlet (pe ansamblu dezamăgind, totuși), altele — de la care, de asemenea, se aștepta să-și respecte frumoasele tradiții și să-și fructifice presupusa valoare — au ratat toate obiectivele, înregistrînd numai esecuri și rămînînd îngrijorător în urmă : **caiac-canoe** (nici o medalie, nici un echipaj în finală la mondialele de la Duisburg ! ? !) ; **handbal** (ultimul loc în Supercupa campionilor mondiali și olimpici ; fetele — locul doi în grupa „B") ; **rugbi** (înfrîngeri la scor în Cupa Mondială : apoi 3—49 cu Franța ! !) ; **hochei** (locul 3 în grupa „B" : în schimb, juniorii au promovat în grupa „A") ; **tenis de cîmp** (înfrîngere în Danemarca, în semifinala zonei europene „B" a „Cupei Davis") ; **baschet** (nici o victorie în turneul final al Europenelor). Și această listă continuă cu **polo** (chiar dacă Dinamo s-a calificat în „sferturile" C.C.E.), **tenis de masă** (în ciuda unor succese ale juniorilor și ale Olimpiei Bădescu), **volei** (care s-a calificat, totuși, la turneul final al Europenelor, iar Universitatea Craiova a avansat în Cupa Campioanelor Europene), **tir** (nici o performanță de răsunetul celor de altădată). **Sporturile de iarnă** (bob, patinaj, schi, sanie) au continuat să alunece în anonimat.

Evident, în cazul fiecărela dintre aceste discipline rămase datoare există, și s-au emis, diverse explicații ale insucceselor, ale comportărilor nesatisfăcătoare. Mai exact spus, factorii direct răspunzători s-au justificat cum au putut. Nu este nici locul și nici cazul să repetăm aici, acum, aceste explicații justificative. Sînt explicații noi, ale unor noi insuccese, dar în fond ele au în spate cauze vechi, ale unor vechi deficiențe din mișcarea noastră sportivă în ansamblu, din activitatea desfășurată la federații, la loturile naționale, la cluburi. Este vorba, între altele, de : muncă puțină și multă indisciplină ; nefructificarea competenței specialiștilor și a „bătrînilor" cu experiență ; insuficientă atenție copiilor și juniorilor ; climat de nesportivitate, nu o dată de incorectitudine ; favoritisme în aplicarea regulamentelor și mimarea exigenței prin jumătăți de măsură ; disensiuni și convulsii interne (la loturi, la federații) ; insuficientă autonomie acordată federațiilor. Bineînțeles, nu pierdem din vedere că sînt și situații (sporturi, federații) în care aceste deficiențe nu apar (și de aceea aci apar succesele) sau că există și unele cauze obiective, impedimente diverse greu ori imposibil de surmontat de către sportivi sau foruri sportive. Dar **insuccesele sînt totuși ...insuccese.**

Gheorghe MITROI

● În finalul primei părți

Scinteia **VIAȚA INTERNAȚIONALĂ** Scinteia

ÎNALTĂ PREȚUIRE PENTRU ȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ, PENTRU ILUSTRUL EI REPREZENTANT ȘI NEOBOSIT PROMOTOR

Opera științifică și multilaterala activitate ale tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu evocate elogios în Italia

ROMA 28 (Agerpres). — La Roma au avut loc lucrările unui colocviu româno-italian de colaborare științifică în domeniul chimiei, pe tema „Rolul cercetării științifice în dezvoltarea economică a României și Italiei". Manifestarea s-a desfășurat sub egida Academiei „Dei Lincei" și a Consiliului Național al Cercetării din Italia. Lucrările colocviului au evidențiat cu pregnanță rezultatele deosebite înregistrate de țara noastră în domeniul chimiei, îndeosebi în ultimii 22 de ani, înalta contribuție a tovarășei academician doctor inginer **ELENA CEAUȘESCU** în sfera cercetărilor fundamentale și tehnologice dedicate sintezei noilor compuși macromoleculari, chimiei polimerilor și elastomerilor în general.

Au prezentat comunicări științifice prof. Giorgio Modena, președintele Comitetului Național pentru Științele Chimice din Consiliul Național al Cercetării, prof. Edoardo Amaldi, vicepreședinte al Academiei „Dei Lincei", prof. Renato Ugo, președintele Asociației italiene pentru cercetarea științifică în domeniul industriei, membru al comitetului de conducere al societății „Montedison", prof. Ezio Martuscelli, directorul Institutului de cercetări pentru tehnologia polimerilor, coordonat de Consiliul național italian al cercetării, prof. Luciano Caglioti, șeful Departamentului cercetării științifice al Consiliului Național Italian al Cercetării, prof. Serigo Cirra, de la Institutul politehnic din Milano, prof. Walter Marconi, de la Universitatea de studii „La Sapienza" din Roma.

În dezbaterea colocviului s-au aflat teme de mare interes și actualitate, cum sînt „Rolul chimiei în dezvoltarea economică a României", „Progresul tehnic în industria chimică" „Noi materiale", „Chimia polimerilor și aplicațiile acestora", „Materiale polimerice", „Sinteza fină", „Chimia fină", „Aplicațiile biotehnologiei" și altele.

La lucrările colocviului au fost prezenți profesori universitari, academicieni, cercetători, alți oameni de știință, directori ai unor publicații de cercetare și chimie din Roma, Torino, Milano, Padova și Napoli. Au luat parte, de asemenea, decanii departamentelor de chimie de la Universitatea de studii „La Sapienza" și de la Universitatea „Tor Vergata" din Roma. A fost prezent ambasadorul României în Italia, Constantin Tudor.

Participanții au subliniat rolul și meritele deosebite ale tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu în organizarea instituțională și dezvoltarea cercetării științifice din România, relevînd totodată multilaterala activitate pe plan social-politic desfășurată în țară și în sfera relațiilor internaționale de eminentul om de știință, militant de seamă al partidului comunist și statului român. S-a arătat că, în calitate de fondator și președinte al Comitetului Național Român „Oamenii de știință și pacea", tovarășa Elena Ceaușescu se bucură de o înaltă apreciere pe plan mondial, ca prestigios om de știință angajat în promovarea unității în diversitate a lumii științifice contemporane, a idealurilor științei și progresului, în eforturile vizînd întărirea păcii, securității și colaborării internaționale.

Subliniindu-se că România se numără printre țările care au un program pe termen lung pentru dezvoltarea științei și tehnologiei, vorbitorii au pus în evidență, prin date și cifre, rezultatele obținute de România și Italia în domeniile care au făcut obiectul tematicii colocviului.

În cuvîntul de încheiere a lucrărilor, prof. Vincenzo Caglioti, fost președinte al Consiliului Național al Cercetării, șef al Departamentului de chimie de la Academia „Dei Lincei", a arătat : „La lucrările acestui colocviu au participat cei mai de seamă reprezentanți ai cercetării științifice din Italia, care, de obicei, se reunesc într-un astfel de colectiv numai la cele mai prestigioase congrese internaționale în domeniul chimiei găzduite în Italia. Temele dezbătute au fost deosebit de utile pentru cei ce muncesc în domeniul dezvoltării economice și științifice a celor două țări. Consider că asemenea importante acțiuni trebuie promovate și în viitor".

Cu prilejul colocviului a fost organizată o expoziție de carte științifică, în cadrul căreia au fost prezentate lucrări de referință privind cercetarea științifică și tehnologică din țara noastră. În centrul atenției, întrunind cele mai alese aprecieri ale participanților, s-au aflat volumele din opera științifică a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, publicate în limba italiană, precum și în alte limbi de circulație internațională : „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari", „Polimerizarea stereospecifică a izoprenului". „Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari". „Cercetări în domeniul chimiei și tehnologiei polimerilor".

Răspunzînd interesului deosebit față de personalitatea și multilaterala activitate ale tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, presa italiană a publicat articole care evidențiază prezența activă în viața științifică, socială și politică a României, ca și în relațiile internaționale ale țării, a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu.

Sub titlul „Elena Ceaușescu — savant și om de stat", săptămînalul „GAZZETTA DEL MATTINO", care apare la Roma, arată : „Academician doctor inginer Elena Ceaușescu, prim viceprim-ministru al Guvernului României, coordonează și îndrumă nemijlocit întreaga activitate științifică din România. În prezent, este președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului — organism de stat însărcinat cu coordonarea politicii de dezvoltare a științei și tehnologiei în România.

Concomitent cu activitatea științifică și preocupările profesionale — continuă publicația — Elena Ceaușescu desfășoară o activitate multilaterală pe tărîm social și politic".

În continuare, săptămînalul italian evidențiază : „Ca o recunoaștere a meritelor sale științifice, academician doctor inginer Elena Ceaușescu a fost aleasă membru de onoare al Societății Internaționale de Chimie Industrială, membru activ al Academiei de științe din New York, membru de onoare al Colegiului chimiștilor și inginerilor chimiști din Costa Rica, membru de onoare al Consiliului universitar și al Consiliului de conducere al Universității Centrale din Ecuador, membru de onoare al Școlii de știința informaticii a Universității Centrale din Ecuador. Este profesor onorific al Universității Naționale de Inginerie din Peru, membru de onoare al Institutului american al chimiștilor, Doctor Honoris Causa al Universității din Buenos Aires și al Universității din Sud — Bahia Blanca (Argentina), membru de onoare al Institutului ecuadorian de științe naturale. Este, de asemenea, Doctor Honoris Causa al Universității feminine din Manila, membru de onoare al Societății de chimie din Mexic, Doctor Honoris Causa al Universității Yucatan (Mexic). Elena Ceaușescu deține titlul de profesor universitar extraordinar al Universității Naționale Autonome din Mexic, este membru de onoare al Societății de știința polimerilor din Japonia, Doctor Honoris Causa al Universității din Teheran, membru corespondent al Academiei din Atena, membru de onoare al Academiei de arte și științe din Ghana, membru de onoare al Academiei de științe a statului Illinois (S.U.A.), membru de onoare al Institutului regal de chimie din Marea Britanie și Profesor Honoris Causa al Institutului politehnic din Londra centrală. Este membru titular al Academiei europene de științe, arte și litere și membru al comitetului de onoare al Academiei. Doctor Honoris Causa al Universității tehnice pentru Orientul Mijlociu din Ankara, Doctor Honoris Causa al Universității din Malta, Doctor Honoris Causa al Universității din Islamabad".

La rîndul său, în articolul intitulat „O personalitate de mare prestigiu care luptă pentru știință și pentru pace", ziarul „TRAPANI SERA" relevă :

„Între personalitățile de largă recunoaștere și prețuire în lumea științifică contemporană se impune, prin înalta competență, prin contribuția sa la dezvoltarea cercetării științifice în Europa și prin activitatea prodigioasă pe plan internațional, academician doctor inginer Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim viceprim-ministru al guvernului, deputat în Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România, președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, președinte al Consiliului Științific al Institutului Central de Chimie.

În paralel cu preocupările științifice profesionale, Elena Ceaușescu desfășoară o amplă activitate în domeniile social și politic. Încă din timpul anilor ce au precedat al doilea război mondial, în condițiile dificile ale ilegalității, ale terorii și represiunii din partea regimului burghezo-moșieresc, Elena Ceaușescu a intrat în mișcarea muncitorească, militînd activ în organizația revoluționară a tineretului. Membru al Partidului Comunist Român din 1937, Elena Ceaușescu a desfășurat o intensă activitate politică, inclusiv în rîndul organizațiilor de femei, aducîndu-și contribuția la lupta pentru cucerirea și consolidarea puterii populare, pentru construirea socialismului în România. În anul 1981, pentru înalte merite pe plan profesional și politic, i-a fost conferit titlul de „Erou al Republicii Socialiste România".

Fondator, director general și președinte al Consiliului Științific al unei importante organizații științifice ce grupează într-un sistem unitar instituțiile de cercetare, dezvoltare și învățămînt pe tărîmul chimiei din România, distinsul om de știință a introdus în industria chimică numeroase noi tehnologii, brevetate și utilizate și în străinătate. Rezultatele de mare importanță obținute de academician doctor inginer Elena Ceaușescu în studiul polimerilor și copolimerilor de tipul elastomerilor au fost recunoscute și apreciate drept contribuții determinante la cunoașterea teoretică în domeniu, asigurînd în același timp o solidă bază tehnologică în industria națională a materialelor plastice.

În domeniul formării și educării noilor generații, Elena Ceaușescu a elaborat și transpus în viață, împreună cu organele competente, o politică unitară a științei și învățămîntului, bazată pe programe corespunzătoare direcțiilor și exigențelor formulate în Planul național unic de dezvoltare economică și socială a României.

În calitate de președinte al Comitetului Național Român „Oameni de știință și pacea", Elena Ceaușescu se bucură pe plan mondial de prestigiul unui eminent om de știință implicat profund în promovarea unității în cadrul diversității lumii științifice contemporane atît în ceea ce privește idealurile științei pentru progres și dezvoltare, cît și pentru libertate, securitate egală, cooperare și pace în întreaga lume.

Pe lîngă numeroasele sale lucrări științifice publicate, Elena Ceaușescu abordează în scrierile sale și alte domenii de vîrf ale cercetării și activității cultural-educative. Este, totodată, meritul academicianului Elena Ceaușescu de a fi inițiat monumentala lucrare „Enciclopedia chimiei", ajunsă în anul 1986 la al treilea volum.

Elena Ceaușescu întruneste astfel în mod strălucit trăsăturile distinctive ale unei femei exemplare a zilelor noastre, care a atins cel mai înalt nivel al prestigiului prin pregătirea sa profesional-științifică și prin profunda sa angajare socială și politică".

O altă publicație italiană, „SETTE GIORNI", a publicat articolul „Contribuții ale academicianului Elena Ceaușescu în sectorul cercetării științifice : Știința și tehnologia în România", în care se relevă : „România se remarcă printre țările care au un program pe termen lung referitor la dezvoltarea științei și tehnologiei, domeniu vital pentru progresul economic și social. În cadrul acestui program o trăsătură definitorie o constituie continua angajare a potențialului tehnico-științific național în îndeplinirea obiectivelor dezvoltării economice și sociale a țării — ce reprezintă o condiție primordială pentru deplina înscriere a oricărei națiuni pe orbita civilizației moderne. În acest sens, a fost asigurată o dezvoltare remarcabilă a unei rețele de unități specializate — institute, centre, sectoare de proiectare tehnologică, dotate cu o puternică bază materială și de personal. În anul 1986, în domeniul cercetării științifice, al dezvoltării tehnologice și introducerii progresului tehnic s-au soluționat peste 3 000 de teme principale, avînd drept rezultat importante îmbunătățiri în organizarea și modernizarea producției, reducerea consumurilor de materiale și energie, o creștere mai rapidă a productivității muncii. Atrage atenția preocuparea deosebită pentru lărgirea bazei de materii prime și energetice. Se pune accentul pe intensificarea prospecțiunilor geologice și creșterea eficienței acestora, pe exploatarea tot mai eficientă a noilor zăcăminte.

Activitatea academicianului doctor inginer Elena Ceaușescu în cercetarea și ingineria chimică se constituie într-o vastă operă științifică, a cărei bibliografie cuprinde zeci de lucrări publicate în reviste de specialitate sau comunicări la simpozioane și congrese naționale și internaționale. Opera eminentului chimist Elena Ceaușescu este citită cu mare interes și în Italia, unde cititorii au posibilitatea să studieze cele patru volume publicate în limba italiană : „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari", „Polimerizarea stereospecifică a izoprenului", „Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari" și „Cercetări în domeniul chimiei și tehnologiei polimerilor".

Referindu-se apoi la relația directă dintre cercetarea științifică și pace, publicația italiană citează cuvintele academician doctor inginer Elena Ceaușescu la cel de-al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste de la București, din luna august 1987 : „Este mai necesar ca oricînd ca toate popoarele, forțele înaintate de pretutindeni — între care oamenii de știință, cultura și arta reprezintă un detașament important al luptei pentru pace și progres — să-și unească eforturile și să conlucreze mai strîns în vederea preîntîmpinării războiului, a unei catastrofe nucleare, pentru a asigura triumful politicii de pace și colaborare".

Ca și manifestarea științifică de la Roma, aprecierile presei italiene se constituie într-un cald omagiu adus tovarășei Elena Ceaușescu, ilustru reprezentant și neobosit promotor al științei în folosul progresului, civilizației și păcii, amplificînd astfel expresia celor mai alese sentimente de stimă și prețuire cu care lumea științifică de pretutindeni întîmpină, alături de întreaga noastră națiune, apropiata aniversare a zilei de naștere a eminentului savant și om politic român.

Manifestări consacrate aniversării proclamării Republicii

Apropiata aniversare a 40 de ani de la proclamarea Republicii în România prilejuiește desfășurarea, în diferite țări ale lumii, a numeroase manifestări, în cadrul cărora sînt puse în evidență succesele dobîndite de țara noastră pe calea dezvoltării economice și sociale în anii socialismului, cu precădere în perioada de după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, politica externă de pace și amplă colaborare internațională, al cărei promotor este președintele Nicolae Ceaușescu. Este subliniată semnificația deosebită în viața poporului nostru a recentei Conferințe Naționale a Partidului Comunist Român, deschizătoare de noi drumuri spre progresul și propășirea țării.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — La Centrala de producție și cercetare științifică din orașul Solnecinogorsk, regiunea Moscova, a avut loc o adunare festivă, la care au participat V. Borisenkov, al doilea secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S., V. Naumov, prim-vicepreședinte al Comitetului de stat pentru complexul agroindustrial din R.S.F.S.R., vicepreședinte al Conducerii Centrale a Asociației de prietenie sovieto-române, alte persoane oficiale.

O adunare festivă a avut loc și la Întreprinderea de agregate auto din Erevan. Au participat Vladimir Galumian, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Armene, Avetisian Suren, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al republicii, reprezentanți ai C.C. al P.C. din Armenia, alte persoane oficiale, reprezentanți ai oamenilor muncii din această întreprindere.

Evenimentul a fost marcat, de asemenea, în cadrul unei adunări la Așhabad, capitala R.S.S. Turkmene, cu participarea ministrului comunicațiilor al republicii, S. O. Muradov, președinte al filialei republicane a Asociației de prietenie sovieto-române, a altor persoane oficiale.

În cuvîntările rostite cu aceste prilejuri au fost relevate semnificația actului de la 30 Decembrie 1947 și realizările obținute de poporul român în anii socialismului. A fost evocat rolul hotărîtor al întîlnirilor și convorbirilor la nivel înalt în dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală dintre partidele, țările și popoarele român și sovietice.

BEIJING 28 (Agerpres). — La Beijing a avut loc o adunare festivă. Cu acest prilej au fost puse în evidență semnificația evenimentului de la 30 Decembrie 1947, mărețele realizări obținute de poporul român în perioada care a trecut de la proclamarea Republicii, cu deosebire în ultimii 22 de ani, sub conducerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Au fost evocate, în același timp, relațiile tradiționale de prietenie și cooperare statornicite între P.C.R. și P.C. Chinez, între popoarele celor două țări.

Au fost prezenți Wang Renzhong, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Reprezentanților Populari a R.P. Chineze, Li Shuzheng, adjunctul șefului Secției pentru relații externe a C.C. al P.C. Chinez, Qian Qichen, adjunct al ministrului afacerilor externe, Wang Jiju, adjunct al ministrului culturii, reprezentanți ai conducerilor unor instituții economice centrale și organizații comerciale, ai vieții culturale și academice, ai organelor centrale de presă, un numeros public.

BELGRAD 28 (Agerpres). — La Belgrad a fost organizată o manifestare politică și culturală în cadrul căreia a fost prezentată o expunere care a evidențiat importanța actului istoric de la 30 Decembrie 1947, semnificația sa politică în viața și activitatea poporului român.

Un loc deosebit l-a ocupat, în cadrul expunerii, evidențierea importanței Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român. Au fost reliefate succesele deosebite obținute de poporul român în dezvoltarea sa economică și socială, mai ales după Congresul al IX-lea al partidului. S-a subliniat că, sub îndrumarea și conducerea directă ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, au fost elaborate programe ample de dezvoltare economică și socială a patriei, vizînd perfecționarea continuă a tuturor domeniilor de activitate, realizarea unei înalte calități a vieții, înscrierea activă a României în circuitul mondial de valori materiale și spirituale.

Au fost evocate pe larg politica externă de pace, cooperare și securitate desfășurată de țara noastră, de președintele Nicolae Ceaușescu, precum și dezvoltarea relațiilor româno-iugoslave.

În cadrul unui stand de carte social-politică, la loc de frunte au fost expuse lucrări din opera tovarășului Nicolae Ceaușescu. A fost deschisă, de asemenea, o expoziție de fotografii prezentînd imagini din țara noastră. În cadrul manifestării, participanții au vizionat un film documentar românesc.

PRAGA 28 (Agerpres). — La Praga a fost organizat un stand de carte, unde, la loc de cinste, se află expuse lucrări din gîndirea social-politică a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

A avut loc, de asemenea, o manifestare culturală dedicată României.

Au asistat reprezentanți ai conducerii Ministerului cehoslovac de Externe, ai Ministerului Învățămîntului al R.S. Cehe, cadre didactice universitare, studenți.

PHENIAN 28 (Agerpres). — La Palatul culturii din municipiul Nampho (R.P.D. Coreeană) a avut loc o adunare festivă în cadrul căreia au fost subliniate semnificația proclamării Republicii, realizările istorice ale poporului român în anii construcției socialiste, rolul hotărîtor al președintelui Nicolae Ceaușescu în înfăptuirea transformărilor revoluționare din țara noastră, subliniindu-se împlinirile anilor de după Congresul al IX-lea al P.C.R., ale epocii deschizătoare de noi și cutezătoare orizonturi — „Epoca Nicolae Ceaușescu".

Au fost evidențiate tezele de importanță deosebită formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R., subliniindu-se că Partidul Muncii din Coreea, R.P.D. Coreeană sprijină orientările și acțiunile României socialiste pentru dezarmare nucleară, pentru crearea unui climat de destindere și pace în Europa și în lume.

Cu același prilej au fost evocate relațiile de prietenie și colaborare dintre cele două țări și popoare, un rol hotărîtor în dezvoltarea acestora avînd întîlnirile și convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Kim Ir Sen.

În holul Palatului culturii din municipiul Nampho a fost deschisă expoziția de fotografii „România '87".

A avut loc o gală de film.

HAVANA 28 (Agerpres). — La Havana, în cadrul unei adunări festive, vicepreședintele Institutului cubanez de prietenie cu popoarele, a vorbit despre importanța evenimentului de la 30 Decembrie 1947. Cu același prilej a avut loc o adunare la școala „Republica Socialistă România" din localitatea Artemisa. La cele două manifestări au participat activiști ai C.C. al P.C. din Cuba, ai organizațiilor de masă și ai organelor de stat, reprezentanți ai Ministerului Relațiilor Externe, un numeros public.

În orașul Matanzas a fost inaugurată o expoziție documentară de fotografii reflectînd realizările poporului român în anii construcției socialiste.

BUENOS AIRES 28 (Agerpres). — O conferință de presă consacrată împlinirii a 40 de ani de la proclamarea Republicii a avut loc în capitala Argentinei. Au fost prezentate transformările profunde înregistrate în viața poporului român în anii puterii populare, spiritul înnoitor al celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, realizările istorice obținute în toate domeniile în „Epoca Nicolae Ceaușescu". De asemenea, au fost evidențiate politica externă activă a României, preocuparea constantă a șefului statului român, concretizată în numeroase inițiative, pentru realizarea dezarmării, edificarea unei noi ordini economice mondiale, instaurarea unui climat de pace, securitate, încredere și colaborare în lume.

Filmele documentare proiectate au prezentat imagini ale României de astăzi, succesele obținute de poporul român în anii construcției socialiste.

TOKIO 28 (Agerpres). — Sub auspiciile Asociației de prietenie Japonia—România, la Tokio au avut loc o adunare festivă și o seară culturală. Despre semnificația evenimentului petrecut cu patru decenii în urmă și succesele istorice obținute de poporul român în dezvoltarea economico-socială a țării a vorbit profesorul universitar Takeshi Shinmura, președintele asociației. Corul din orașul Kashiwa și soliști instrumentiști japonezi au interpretat creații muzicale românești.

Au participat reprezentanți ai vieții politice, oameni de afaceri, oameni de cultură, ziariști, un numeros public.

ROD AL COOPERĂRII ECONOMICE DINTRE ROMÂNIA ȘI R.P.D. COREEANĂ

Inaugurarea unei fabrici de produse farmaceutice în municipiul Ciungin

PHENIAN 28 (Agerpres). — În municipiul Ciungin din R.P.D. Coreeană a avut loc inaugurarea unei fabrici de produse farmaceutice, rod al cooperării economice dintre România și R.P.D. Coreeană. Cu acest prilej s-a desfășurat o festivitate la care au participat Cio Se Ung, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, secretar responsabil al Comitetului de partid al provinciei Hamghion de Nord, președintele Comitetului Popular Provincial, Li Giong Riul, ministrul sănătății, Kim Geăng U, adjunct al ministrului relațiilor economice internaționale, cadre locale de partid și de stat, peste 800 de constructori, tehnicieni și alți oameni ai muncii.

În alocuțiunile rostite de Ce Ghi Ciong, președintele Consiliului administrativ și de coordonare economică al provinciei, și de însărcinatul cu afaceri a.i. al României au fost evocate tradiționalele relații de prietenie și colaborare româno-coreene, la baza cărora se află hotărîrile luate în cadrul întîlnirilor și convorbirilor dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al P.M.C., președintele R.P.D. Coreene. Au fost reliefate, totodată, posibilitățile mereu crescînde de amplificare, pe baze reciproc avantajoase, a cooperării bilaterale.

Datoria externă — principal factor care împiedică dezvoltarea statelor latino-americane

Raport al Comisiei Economice a O.N.U. pentru America Latină

BUENOS AIRES 28 (Agerpres). — Raportul anual al Comisiei Economice a O.N.U. pentru America Latină (C.E.P.A.L.), dat publicității la Buenos Aires, consemnează că în 1987 situația economică a țărilor din regiune a continuat să se înrăutățească, datoria externă, care a ajuns la 410 miliarde de dolari, rămînînd unul dintre principalii factori ce împiedică dezvoltarea statelor latino-americane, transmite agenția Prensa Latina. În pofida faptului că din 1982 pînă în prezent țările Americii Latine au rambursat băncilor creditoare occidentale 145 miliarde de dolari, dobînzile excesive au determinat sporirea împovărătoarei datorii externe, ceea ce va avea încă mult timp un efect negativ asupra dezvoltării acestora, se arată în document.

R. P. UNGARĂ

Majorări de prețuri la bunuri de consum

BUDAPESTA 28 (Agerpres). — După cum informează un comunicat al guvernului ungar, citat de agenția M.T.I., de la 1 ianuarie 1988 nivelul prețurilor de consum va crește în R.P. Ungară cu 7,6 la sută, modificările prețurilor fiind determinate de introducerea unui nou impozit general pe circulație și de reducerea subvențiilor. Astfel, prețurile mărfurilor alimentare vor crește în medie cu 10,7 la sută, între care la carne și produsele din carne cu 10,7 la sută, iar la produsele lactate cu 27 la sută. Prețurile la îmbrăcămintea pentru copii se majorează cu 33 la sută ; la medicamente vor crește cu aproximativ 5 la sută, într-o măsură mai mare urmînd să fie majorate prețurile la mobila pentru copii. Ținînd seama de majorările de prețuri din anul 1987 și de cele care se vor introduce de la 1 ianuarie 1988, în cursul anului viitor nivelul prețurilor de consum va crește cu 15 la sută.

Principiile politicii externe mexicane incluse în constituție

CIUDAD DE MEXICO 28 (Agerpres). — Din inițiativa președintelui Miguel de la Madrid, Camera Deputaților a Congresului Național al Mexicului a aprobat includerea în constituție a principiilor de politică externă ale acestei țări : autodeterminarea popoarelor, neamestecul în treburile interne, soluționarea pașnică a conflictelor, interzicerea amenințării cu forța sau a folosirii forței, lupta pentru pace și securitate internațională.

AGENȚIILE DE PRESĂ — *pe scurt*

INTERVIU. Președintele R. F. Germania, Richard von Weizsäcker, s-a pronunțat, într-un interviu acordat ziarului „Welt am Sonntag", pentru noi măsuri substanțiale de dezarmare. El a apreciat că acordul asupra eliminării rachetelor cu rază medie de acțiune își va demonstra valoarea numai dacă va fi urmat de noi pași în direcția diminuării drastice a rachetelor intercontinentale. Președintele vest-german a evidențiat că este necesar să se obțină progrese și în ceea ce privește reducerea armelor convenționale, interzicerea armelor chimice și eliminarea sistemelor nucleare cu rază scurtă de acțiune.

DECLARAȚIE. Comitetul naționalităților și Comitetul pentru relații externe ale Adunării Naționale a Reprezentanților Populari a R.P. Chineze au dat publicității o declarație în legătură cu adoptarea de către Congresul S.U.A. a unui amendament privind așa-numitele „violări ale drepturilor omului în Tibet de către Republica Populară Chineză". Declarația respinge afirmațiile calomnioase cuprinse în documentul respectiv, apreciind că acesta reprezintă un amestec în afacerile interne ale R.P. Chineze — transmite agenția China Nouă. Congresului american i s-a adresat un protest energic în legătură cu această ignorare a normelor de bază ale relațiilor internaționale, care încalcă principiile înscrise în toate comunicatele comune anterioare chino-americane.

TRATAT. La Hanoi a avut loc semnarea Tratatului de prietenie și cooperare între Republica Socialistă Vietnam și Republica Afganistan, informează agenția V.N.A. Tratatul a fost semnat de Nguyen Van Linh, secretar general al C.C. al P.C. din Vietnam, conducătorul delegației de partid și de stat vietnameze, și de Najibullah, secretar general al C.C. al Partidului Democratic al Poporului din Afganistan, președintele Republicii Afganistan, cu prilejul vizitei întreprinse în fruntea unei delegații de partid și de stat afgane în R. S. Vietnam.

MESAJ. Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, a adresat un mesaj participanților la reuniunea la nivel înalt a țărilor membre ale Consiliului de Cooperare al Golfului, în care se pronunță în favoarea încetării războiului dintre Iran și Irak, și a chemat țările C.C.G. să acorde sprijin multilateral luptei populației palestiniene din teritoriile arabe ocupate de Israel.

PE MALUL VESTIC AL IORDANULUI ȘI ÎN GAZA au continuat, luni, mișcările de protest ale populației palestiniene față de menținerea sub ocupație a acestor teritorii arabe de către Israel. Autoritățile militare israeliene au instituit, duminică, noi interdicții de circulație în zonele menționate și au declanșat o campanie de arestări.

POZIȚIE. Ministrul saudit al afacerilor externe, prințul Saud Al-Faisal, a declarat la o conferință de presă la Riad că țările membre ale Consiliului de Cooperare al Golfului cer aplicarea rezoluției 598 a Consiliului de Securitate, care cheamă la o soluționare pe cale pașnică a războiului dintre Iran și Irak.

AVERTISMENT. În Marea Britanie se face simțită o lipsă acută de cadre didactice, în condițiile în care numeroși profesori și-au pierdut locurile de muncă. Dacă nu vor fi luate măsuri urgente, a avertizat sindicatul național al cadrelor didactice, 1988 ar putea deveni anul „crizei școlilor". În anul de învățămînt 1985—1986, din școlile primare au fost concediate 8,6 la sută din cadrele didactice, iar din licee — 9,98 la sută. Pe de altă parte, din pricina condițiilor grele de viață și muncă din învățămîntul britanic, cadrele didactice uneori își părăsesc de bunăvoie catedra în căutarea unui loc în economie.

EXPLOZIE NUCLEARĂ SUBTERANĂ. În Uniunea Sovietică a fost efectuată, duminică, pe poligonul din zona Semipalatinsk, o explozie nucleară subterană cu o putere cuprinsă între 20 și 150 kilotone. Experiența a avut loc — precizează un comunicat al agenției T.A.S.S. — în scopul perfecționării tehnicii militare.

AVIOANE DE LUPTĂ ISRAELIENE au survolat luni zone ale Beirutului și suburbiile acestuia, au anunțat surse ale securității libaneze. De asemenea, aparatele israeliene au zburat deasupra orașului Saida din sudul Libanului și a taberelor de refugiați palestinieni învecinate. Artileria antiaeriană locală a intrat în acțiune obligînd avioanele să se retragă.

LA BORDUL COMPLEXULUI ORBITAL „MIR" se apropie de sfîrșit programul de lucru al echipajului format din cinci cosmonauți, a relatat luni agenția T.A.S.S. de la Centrul de coordonare a zborurilor. Această zi a fost consacrată pregătirilor lui Iuri Romanenko, Aleksandr Aleksandrov și Anatoli Levcenko în vederea reintoarcerii pe Pămînt, care va avea loc marți, în timp ce Vladimir Titov și Musa Manarov vor continua să lucreze la bordul complexului. Tot luni a început pregătirea navei cosmice „Soiuz TM-3" pentru coborîrea de pe orbită. Potrivit datelor telemetrice și rapoartelor de pe orbită, activitatea la bordul complexului „Mir" se desfășoară potrivit programului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341, București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360